

Autoreferat
Katarzyna Wróblewska

ZAŁĄCZNIK NR 2

AUTOREFERAT

Summary of Professional Accomplishments

dr Katarzyna Wróblewska

Autoreferat

Imię i Nazwisko: Katarzyna Wróblewska

Akademia Sztuk Pięknych im. Władysława Strzemińskiego w Łodzi

Wydział Tkaniny i Ubioru

Katedra Ubioru

Pracownia Projektowania Obuwia i Galanterii Skórzanej

Wykształcenie

▪ Dyplom magistra sztuki – 1998

Akademia Sztuk Pięknych im. Władysława Strzemińskiego w Łodzi

Wydział Tkaniny i Ubioru

Katedra Ubioru

I Specjalizacja: Projektowanie Ubioru

II Specjalizacja: Projektowanie Obuwia i Wyrobów ze Skóry

Temat pracy magisterskiej: „Aksamit inaczej”

Promotor I specjalności: dr Małgorzata Łukawska

Promotor II specjalności: profesor Irmina Aksamitowska-Szadkowska

▪ Dyplom doktora sztuki - 2012

Dziedzina sztuk plastycznych

Dyscyplina artystyczna: sztuki projektowe

Akademia Sztuk Pięknych im. Władysława Strzemińskiego w Łodzi

Wydział Tkaniny i Ubioru

Temat pracy doktorskiej: „Oszukiwanie zmysłu” – wykorzystanie optycznej iluzji w projektowaniu autorskiej kolekcji obuwia.

Promotor w przewodzie doktorskim: prof. Irmina Aksamitowska-Szadkowska

Recenzenci w przewodzie doktorskim:

kw. II st. Zygmunt Laskowski, prof. PK

kw. II st. Elżbieta Nawrocka-Staniecka, prof. ASP

Informacje o zatrudnieniu w jednostkach naukowych/artystycznych:

- Akademia Sztuk Pięknych im. Władysława Strzemińskiego w Łodzi
Wydział Tkaniny i Ubioru
Katedra Ubioru
Pracownia Projektowania Obuwia i Galanterii Skórzanej

Pełnione funkcje

2008-2012 – asystent w Pracowni Projektowania Obuwia i Galanterii Skórzanej

Od 2013 – adiunkt w Pracowni Projektowania Obuwia i Galanterii Skórzanej

Od 2014 - kierownik Pracowni Projektowania Obuwia i Galanterii Skórzanej

Od 2012 – prowadzenie zajęć dydaktycznych na studiach podyplomowych „Moda, Stylizacja, Trendy” z przedmiotu „Projektowanie akcesoriów”

Od 2008 – prowadzenie zajęć dydaktycznych z przedmiotu „Projektowanie obuwia i galanterii skórzanej” na studiach stacjonarnych I i II stopnia

2014 - 2017 – pełnienie obowiązków komisarza egzaminów dyplomowych na Wydziale Tkaniny i Ubioru (dot. dyplomantów z Katedry Ubioru studiów stacjonarnych i niestacjonarnych)

2013 - 2014 – członek Wydziałowego Zespołu ds. Jakości Kształcenia

2013 – przewodnicząca Zespołu ds. organizacji Wystawy Wydziału Tkaniny i Ubioru podczas gali otwarcia Centrum Promocji Mody, ASP w Łodzi

Dodatkowe miejsca pracy:

- 2013 - 2014 –projektant obuwia, firma But-S
- 2016 - 2017 – projektant obuwia, firma But-S dla CCC
- Od 2010 – projektant obuwia, firma ABIL
- Od 2010 – projektant obuwia, firma AXEL

Wskazanie osiągnięcia wynikającego z art. 16 ust. 2 ustawy z dnia 14 marca 2003r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (Dz. U. 2016 r., poz. 882 ze zm. w Dz. U. 2016, poz. 1311).

Tytuł osiągnięcia naukowego lub artystycznego: **„TRANSPOZYCJA”**

Autor: **Katarzyna Wróblewska**

Prezentacja dzieła: **Galeria „Ogród sztuki”, Konstantynów Łódzki**

Data: **maj-czerwiec 2017**

Dzieła wchodzące w skład osiągnięcia naukowego lub artystycznego:

- **„TRANSPOZYCJA OBUWIE”** - instalacja artystyczna składająca się z dwóch obiektów obuwniczych:
 - „**TRANSPOZYCJA1AŻUR**” (wymiary: ok. 100 x 200 cm)
 - „**TRANSPOZYCJA2CIĘCIA**” (wymiary: ok. 80 x 200 cm)
- Cykl czarno-białych zdjęć autorskich: **„FOTO-TRANSPOZYCJA-SHOES”**:
 - „**TRANSPOZYCJA1AŻUR**” – druk na tkaninie (wymiary: 140 x 200 cm)
 - „**TRANSPOZYCJA2CIĘCIA**” – druk na tkaninie (wymiary: 100 x 200 cm)
- Cykl trzech kompozycji przestrzennych inspirowanych torbami:
 - „**AŻUROWA SYNTEZA ŚWIATŁA**” – kopertówka1 (wymiary: 50 x 50 cm),
 - „**BAG2**” (wymiary: 50 x 50 cm),
 - „**BAG3**” (wymiary: 50 x 50 cm)
- Instalacja artystyczna **„MULTITORBY”** składająca się z kolekcji czterech toreb:
 - „**CUTOUTBAG1AŻUR**” (wymiary: ok. 42 x 180 cm),
 - „**CUTOUTBAG2CIĘCIA**” (wymiary: ok. 42 x150 cm),
 - „**CUTOUTBAG3GŁADKA**” (wymiary: ok. 42 x 190 cm),
 - „**CUTOUTBAG4TŁOCZONA**” (wymiary: ok. 42 x 170 cm)oraz cyklu czterech czarno-białych fotografii **„FOTO-CUTOUTBAG”** (wymiary: 80 x 200 cm).
- Dwie torby:
 - „**MULTITORBA SHOPPER**” (wymiary: ok. 80 x 50 cm)
 - „**MULTITORBA CITY**” (wymiary: ok. 80 x 42 cm)

Spis treści PL

I. Opis dzieła habilitacyjnego	6
II. Pozostały dorobek artystyczny po uzyskaniu tytułu doktora sztuki.	18
III. Praca dydaktyczna, działalność popularyzująca naukę i sztukę	26
BIBLIOGRAFIA	35

Table of contents ENG

I. The description of the work.....	39
II. Additional artistic achievements after completing the Ph. D.....	50
III. Didactic activity, dissemination of knowledge and art.....	58
BIBLIOGRAPHY	66

I. Opis dzieła habilitacyjnego

„TRANSPOZYCJA”

„TRANSPOZYCJA” jest wieloelementową realizacją artystyczno-projektową wybraną dla potrzeb przewodu habilitacyjnego. Jest wyrazem mojego wieloletniego doświadczenia artystycznego-zawodowego, kulminacyjnym punktem na kontinuum kształtowania moich spostrzeżeń, poglądów na temat sztuki designu i projektanta jako artysty zmaterializowanych w mojej twórczości. Jest ekspresją mojego ogromnego szacunku i wdzięczności materiałowi – naturalnej skórze, który umożliwia mi przełożenie artystycznych wizji na realia podyktowane wymogom stawianym projektantowi przez funkcjonalność i modę. Jest wreszcie dowodem na to, że sztuka czysta może być w pełni transpozycjonowana do sztuki designu, a udział każdej z nich w dziele finalnym zależy od jego twórcy bądź później od użytkownika

Punktem wyjścia omawianej realizacji jest instalacja artystyczna pod wspólną nazwą „TRANSPOZYCJA OBUWIE”. Składa się ona z dwóch obiektów obuwniczych, do powstania których wykorzystane zostały podszyte tiulową podszewką oryginalnej wielkości skóry naturalne pokazujące ogromne możliwości tkwiącego w nich potencjału twórczego. Nie są tu one jedynie materiałem, same w sobie pełnią rolę eksponatu. W tę naturalnie występującą formę organiczną wkomponowane zostały buty. W pierwszej formie „TRANSPOZYCJA1AŻUR” posłużyły do tego wykonane laserowo wielokierunkowe wzory tworzące ażurową strukturę, a w drugiej „TRANSPOZYCJA2CIĘCIA” ta sama technika wykorzystana została do uzyskania niezwykle oryginalnej struktury poprzez jednokierunkowe cięcia. Ażurowa struktura i cięcia posłużyły do uformowania na ich bazie dwóch par butów wykonanych w technologii ćwiekowania klejonego. W instalacji pierwszej ażurowe buty tworzą parę, podczas gdy w instalacji drugiej fala cięć łączy horyzontalnie dwa buty składające się na parę. Widoczny jest początek każdego z nich, lecz jeden przechodzi w drugi, więc nie jest możliwe stwierdzenie, gdzie dokładnie znajduje się ich koniec. Uzyskano w ten sposób efekt dwoistości jedności, czy jedność dwoistości – nie jest to jeden but, ale też nie ma ich dwóch.

Jak już wspomniałam, ażurowe buty pozostają odseparowane od siebie. Iluzoryczny i wewnętrznie sprzeczny charakter instalacji potęguje obecność płata skóry stanowiącego jej nieodłączne tło. Może być ono różnie rozłożone, zmieniając ekspresję dzieła. W zależności od percepcji odbiorcy, obiekty obuwnicze albo się z niego wyłaniają albo są w nim zanurzone. Tło tworzone przez naturalnych rozmiarów płaty skóry to przede wszystkim symbol nieograniczonej sztuki czystej, którą projektant może, a nawet powinien transpozycjonować do świata swoich projektów użytkowych.

Wielopłaszczyznowa ambiwalencja instalacji nie jest przypadkowa. Jest wyrazem mojego spojrzenia na sztukę projektowania, a zarazem, co przedstawię dalej w niniejszej autoprezentacji, podwaliną własnej twórczości zdominowanej inspiracjami sztuką czystą w projektowaniu. Sztuka czysta jest punktem wyjścia, nieograniczonym źródłem inspiracji w moich poczynaniach projektowych. Nie są one próbą udowodnienia, że moda może być sztuką, a dążeniem do synergii tych dwóch tak samo podobnych, co różnych światów. Sztuka daje projektantowi mody niezliczone możliwości jej wykorzystania pozwalając na poszukiwanie innowacyjnych rozwiązań twórczych. Moda i sztuka inspirują się nawzajem, a sieć powiązań między nimi jest bardzo złożona. Coraz częściej granice między tymi dwoma światami zacierają się, prowadząc tym samym do dyskursu nad zasadnością uznania mody za dziedzinę sztuki. Dyskursu burzliwego, jednakże praktycznie niemożliwego do rozstrzygnięcia biorąc pod uwagę chociażby wielodefinicyjność terminów *sztuka* i *moda*, jak też subiektywność ich postrzegania.

Instalacja „TRANSPOZYCJA OBUWIE” jest analogią mojej twórczości: ciężko powiedzieć, gdzie zaczyna się jedno, a kończy drugie; jedno jest potrzebne do tego, by stało się drugie; jedno przenika drugie. Cała siła mojej twórczości polega na tym, że cały czas łączę użytkowość ze sztuką, a w zależności od projektu w różnym stopniu wkomponowuję funkcjonalizm w sztukę czystą, czy sztukę czystą w funkcjonalizm. Paralelnie do charakteru instalacji, moje działania projektowe cechują dualizm i dwoistość. Dualizm widoczny jest w rozdzieleniu sztuki od projektowania. Jednoczesna dwoistość wyraża się zachowaniem jedności mimo rozbieżności między sztuką a modą. Instalacja w formie przedstawionej na wystawie jest zdecydowanie

obiektem sztuki. Wystarczy jednak zaledwie kilka cięć, aby wydobyć użytkowy charakter wkomponowanych w nią butów.

Poszukiwanie nowych rozwiązań twórczych jest szczególnie istotne we współczesnym świecie pełnym konsumpcjonizmu i komercjalizmu. Nawiązuje do tego dwubiegunowość postrzegania wspomnianych powyżej obiektów obuwniczych - albo jako zdominowanych przez instalację artystyczną, albo wyłaniających się z niej. Miało to posłużyć jako alegoria świata mody zdominowanego przez światowe marki narzucające trendy. Oczywiście jest, że projektant musi za tymi trendami podążać, jednak nie może być jedynie powielatorem, czy co gorsze plagiatorem. Konieczne jest więc tak trudne we współczesnym świecie bycie oryginalnym i nie poddawanie się pogładowi, że w modzie było już wszystko, a rola projektanta ogranicza się jedynie do podążania za dyktaturą mody. Inspiracje, innowacyjne technologie, nowatorskie materiały, kreatywność pozwala na rzeczywiste połączenie tych pozornych kontrastów – bycia trendy i bycia oryginalnym w swej twórczości, wpasowania się w tło lub wyróżnienia się na tym tle. Podobne możliwości powinna dawać moda jej bezpośrednim użytkownikom, a mianowicie pozwalać na autoekspresję, wyróżnienie na tle tworzonym przez obowiązujące kanony i trendy.

Internetowy Słownik Języka Polskiego PWN¹ podaje aż trzy definicje terminu transpozycja. Mianowanie nim omawianej instalacji podyktowane było przyjęciem następującej z nich: *transpozycja to zmiana charakteru utworu, obiektu, itp.; też: to, co powstało w wyniku takiej zmiany*. Podobnie pojęcie to ujmuje słownik pod redakcją profesora Szymczaka²: *transpozycja to przystosowanie czegoś do innego użytku niż poprzedni; przeróbka zmieniająca charakter czegoś*. Tak rozumiana transpozycja przenika oba wspomniane obiekty obuwnicze i tworzoną z ich udziałem instalację. Rozpatrywać ją możemy na dwóch płaszczyznach: dosłownej oraz metaforycznej, opisanej powyżej. Dosłowna transpozycyjność instalacji wynika z charakteru jej formy. Jej ustawienie, wygląd, a tym samym przekaz, mogą być różnie realizowane. Doskonale oddaje to cykl autorskich czarno-białych zdjęć zatytułowany „FOTO – TRANSPOZYCJA – SHOES”.

¹ Słownik Języka Polskiego Źródło: PWN <https://sjp.pwn.pl/szukaj/transpozycja.html>

² Słownik Języka Polskiego, Szymczak M. (red.), Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa, 1994.

Idea transpozycji przyświeca kolejnym działaniom zrealizowanym w ramach omawianego dzieła habilitacyjnego. Następnym elementem ekspozycji to trzy kompozycje przestrzenne: „AŻUROWA SYNTEZA ŚWIATŁA” – kopertówka 1, „BAG2” i „BAG3”. Wszystkie otoczone zostały ramami i są ażurowymi kopertówkami wykonanymi techniką wypalania laserowego. Nie bez powodu pierwsza z toreb nosi inną nazwę. Jest ona kluczową częścią, ogniwem łączącym się zarówno z instalacją „TRANSPOZYCJA OBUWIE”, jak również bezpośrednio z moim wcześniejszym dorobkiem artystycznym, a mianowicie „ORGANICZNOŚCIĄ OGRANICZONĄ” i „SYNTEZĄ STRUKTUR I ILUZJI”. Torba ta jest *de facto* funkcjonalnym ucieleśnieniem przekazu tych opisanych w dalszej części niniejszego autoreferatu ekspozycji, pierwszym moim autorskim projektem inspirowanym organiczną formą zaadaptowaną do nowej, użytkowej roli i jednocześnie pierwszą próbą ograniczenia nieograniczoności cechującej sztukę i modę. Ażurowe cięcia wypalane laserowo wykorzystane zostały dalej do stworzenia czegoś zupełnie innego oraz pokazania nieograniczonych źródeł inspiracji i transpozycji. Dodając ekspresy, oczka, eksponując kaletniczą formę uwypukliłam użytkową stronę toreb; zamknięcie ramami uczyniło zaś z nich kompozycję artystyczną. Są urzeczywistnieniem stadium przejściowego transpozycji sztuki czystej do sztuki użytkowej.

Kulminacyjnym, a jednocześnie w największym stopniu innowacyjnym projektem na tle mojej dotychczasowej kariery jest zdecydowanie instalacja artystyczna „MULTITORBY”. Składa się na nią cykl czterech nowatorskich toreb „CUTOUTBAG” oraz cykl czterech fotografii artystycznych „FOTO – CUTOUTBAG”. W omawianej instalacji za każdym z czterech modeli torby rozpościera się jej prawie lustrzane odbicie w postaci fotografii o wymiarach odpowiadających rzeczywistym wymiarom toreb. Patrząc z daleka, całość tworzy kompozycję przestrzenną, w której ciężko doszukać się wizerunku tradycyjnej torby. Pozornie podobne jej elementy stają się coraz bardziej rozróżnialne w miarę zbliżania się do nich, a cała ekspozycja będąca na pierwszy rzut oka instalacją sztuki czystej stopniowo ukazuje swoje multi-użytkowe oblicze. Iluzorycznie prawie identyczne formy zaczynają ujawniać swoje unikalne cechy. Każda z nich jest inna, różni się wymiarami, ilością elementów, a przede wszystkim sposobem potraktowania tworzącego je materiału.

„CUTOUTBAG1AŻUR” bazuje na ażurowej strukturze wykonanej techniką wypalania laserowego. Ma około 42 cm szerokości i 180 cm długości. Składa się z czterech elementów, z których jeden posiada metalowy suwak, a w pozostałych wykorzystano po jednym różnej wielkości i kształcie oczku kaletniczym. Wewnątrz wszyta jest podszewka z tiulu.

W „CUTOUTBAG2CIĘCIA” wykorzystano technikę laserowych cięć. Wewnątrz wszyta jest również podszewka z tiulu. Jest torbą o przybliżonych wymiarach 42 x 150 cm, a tworzą ją trzy elementy: z jednym dużym oczkiem kaletniczym, z metalowym zamkiem błyskawicznym i z dwoma małymi oczkami kaletniczymi.

„CUTOUTBAG3GŁADKA” składa się z czterech elementów wykonanych z gładkiej skóry naturalnej. Dwa z nich mają metalowe suwaki, a dwa pozostałe oczka kaletnicze. Jest torbą o całościowym wymiarze wynoszącym około 42 x 190 cm.

Ostatnia z cyklu toreb „CUTOUTBAG4TŁOCZONA” ma również w przybliżeniu 42cm szerokości, ale jej długość to około 170 cm. Jej cztery części składowe ozdobione zostały tłoczeniami. W dwóch zastosowano oczko kaletnicze i zamek błyskawiczny. Pozostałe elementy mają albo jedynie zamek albo oczko.

Instalacja wzbogacona została o dwa modele toreb: „MULTITORBĘ SHOPPER” (wym.: ok. 80 x 50 cm) bazującą na systemie laserowo wykonanych cięć oraz „MULTITORBĘ CITY” (wym.: ok. 80 x 42 cm) wykonaną ze skóry zamszowej z dekoracyjnymi tłoczeniami imitującymi skórę węża. Modele te doskonale prezentują multiużytkowy aspekt „MULTITOREB”. Nie ma jednego, narzuconego sposobu ich noszenia. To odbiorca, użytkownik, o nim decyduje, a podczas wystawy odwiedzający mogli sami doświadczyć tych transformacji i osobiście je przeprowadzić. Powoli instalacja artystyczna przechodzi więc niejako w salon oferujący produkty klientom, którzy mogą je nie tylko obejrzeć, ale dotknąć, sprawdzić, przymierzyć... Akcesoria muszą mieć bowiem komercyjny i funkcjonalny charakter. Mój problem w przeciwieństwie do moich kolegów artystów - malarzy, rzeźbiarzy, leży w tym, że muszę przekształcać sztukę czystą w użytkową, nie mogę zatrzymać się na sztuce czystej. Nie byłabym projektantem, gdyby moje projekty nadawałyby się jedynie do prezentacji w galerii. Muszę połączyć użyteczność ze sztuką czystą.

Transpozycyjny charakter „MULTITOREB”, a przez to ich wielofunkcyjność, nie są związane jedynie z możliwościami opisanymi powyżej. Jak już wspomniałam, każda z toreb zaprezentowana została na tle swojego pozornego odbicia fotograficznego. Te wielkogabarytowe autorskie fotografie ukazują kolejne stadium transformacji obiektów na nich przedstawionych, a mianowicie możliwość dowolnego wycięcia poszczególnych ich elementów. Odsłaniają więc wreszcie przyświecającą torbom nowatorską filozofię *cut out bag*– wytnij to, co chcesz i jak chcesz. Są niejako instrukcjami obsługi, podkreślając użytkowy aspekt prezentowanych na nich dzieł, przenosząc ponownie sztuka instalacji przestrzennej w galerii sztuki do ekspozycji towaru w salonie sprzedaży.

Podstawowym założeniem projektowym toreb „CUTOUTBAG” jest użyteczność. Są projektem absolutnie multifunkcyjnego produktu. Każda torba funkcjonuje razem i osobno. Dzięki możliwościom ich dowolnego sposobu noszenia jako całości oraz systemowi cięć stały się jednocześnie produktem spersonalizowanym przeciwstawiającym się homogenizacji świata mody. Niemniej ważna była ich estetyka. Kiedyś sama funkcja była jedynym wyznacznikiem dobrego projektu, w obecnych czasach dobry projekt to nie tylko praca inżyniera, a także projektanta. Estetyka widoczna jest w każdej otaczającej nas rzeczy, kupujemy je, nie tylko z uwagi na ich przeznaczenie, ale też ich wygląd. „MULTITORBY” są nowatorskim projektem adresowanym do osób ceniących funkcjonalność, oryginalne rozwiązania projektowe, indywidualizację i kreatywność. Osób, które chcą być modne, ale jednocześnie nie chcą wtapiać się w tłum.

Każda z toreb „CUTOUTBAG” powstała z jednego płata skóry naturalnej, przez co straty materiału ograniczone zostały do minimum, a materiał przekształcony został w całości w produkt, sam się nim stał. Jest rodzajem hołdu materiałowi, który towarzyszy mi od początku kariery projektanta obuwia i akcesoriów skórzanych i który jest wyznacznikiem ich jakości. Zawsze zachwycona byłam możliwościami twórczego wykorzystania skóry będącej doskonałym tłem dla moich projektów. Tym razem, zarezerwowałam dla niej rolę pierwszoplanową. Podejście to jest również wyrazem poparcia dla idei ekoprojektowania, czyli projektowania uwzględniającego obok tradycyjnej oceny projektu pod kątem konstrukcyjnym, technologicznym i

organizacyjnym, również jego wpływ na środowisko na każdym z tych etapów. Surowe skóry i skórki są odnawialnymi produktami ubocznymi, które przy pomocy ciągu chemicznych i mechanicznych procesów przekształcane są w półprodukty wykorzystywane w wielu branżach przemysłowych. Przyjmując taki punkt widzenia, należy traktować gotową skórę jako naturalną i odnawialną alternatywę dla produktów wytworzonych na bazie oleju zwanych jakże mylnie skórami ekologicznymi lub ekoskórami³.

Nie można jednak zapominać, że przekształcenie surowej skóry w wyprawioną w procesie garbowania obarczone jest dużym ryzykiem negatywnego oddziaływania na środowisko związanego z emisją różnorodnego typu zanieczyszczeń oraz dużym zużyciem surowców, w tym niewyprawionej skóry, wody, energii oraz substancji chemicznych.⁴ Stąd, tak ważna rola ograniczenia do absolutnego minimum strat skóry naturalnej.

Sama filozofia *cutoutbag* pozostaje w zgodzie z założeniami ekoprojektowania. Nie tylko praktycznie nie generuje strat materiału, ale optymalizuje cykl życia produktu. Po wykorzystaniu wszystkich potencjalnych sposobów noszenia, możliwe jest pocięcie torby, które na nowo wprowadza ją w nowej odsłonie w ponowne użycie. Następuje więc swego rodzaju *autorecykling* bądź *interrecykling*.

„CUTOUTBAG” to także odpowiedź na nowy rodzaj piękna – szybką modę, w której każdy sezon przynosi coś nowego. Wszystko trzeba szybciej wymyślać, projektować. Kiedyś kanon obowiązywał nawet kilkadziesiąt lat, dzisiaj dominuje jednosezonowość. Internet, a zwłaszcza media społecznościowe powodują, że dostęp do wszelkich nowości modowych i trendów jest nieograniczony ani czasem ani miejscem. Jego zasoby są jednocześnie ogromną bazą danych dla projektantów, szczególnie pod kątem oceny oryginalności i innowacyjności ich projektów. Internet

³ *Spoleczny i Środowiskowy Raport Europejskiego Przemysłu Skórzanego opracowany w ramach Projektu SER III (Projekt Dialogu Społecznego), przeprowadzonego przez partnerów społecznych Europejskiego Przemysłu Garbarskiego: COTANCE i federacji industriAll-European.*

Źródło: <http://cotance.com/socialreporting/SER/ESERPolish.pdf>

⁴ *LIFE na rzecz przedsiębiorstw bardziej przyjaznych środowisku. Przykłady innowacyjnego podejścia do poprawy efektywności środowiskowej europejskich przedsiębiorstw.* Autorzy: Schiessler N., Hudson T., Thorpe E., Urząd Oficjalnych Publikacji Wspólnot Europejskich, Luksemburg, 2008.

Źródło: <https://nfosigw.gov.pl/oferta-finansowania/srodki-zagraniczne/instrument-finansowy-life/wiecej-o-life/publikacje/>

jest katalizatorem świata mody i sztuki. Ta akceleracja dostępu do informacji i ich przepływu zdecydowanie wpływa na krótkotrwałość mody. Bycie poza modą jest niemożliwe w projektowaniu, konieczne są ciągłe przekształcania projektów, ich dostosowywanie do trendów i wymogów użytkowników. Idea transpozycji jest tego doskonałym wyrazem, a przez pomysł „MULTITOREB” ta moda ma szansę przetrwać dłużej.

„MULTITORBY” są także próbą popularyzacji handmade’u będącego wyznacznikiem unikatowości i oryginalności oraz jakości materiałów i wykonania. Nie bez powodu brzegi toreb nie zostały obrobione. Mają zaakcentować ich nietuzinkowość, jak też uwierzytelnić wykorzystanie w ich produkcji naturalnej skóry. Zabieg ten ułatwia odróżnienie naturalnego produktu od skóropodobnych materiałów wszechobecnych na rynku obuwia i akcesoriów. Przy zastosowaniu tak zwanej ekoskóry krawędzie rzadko są odsłonięte, gdyż bardzo szybko ujawniają tajemnicę materiału użytego do produkcji. Przypisałabym im kluczową rolę w odnajdowaniu różnicy między tymi do złudzenia podobnymi dla przeciętnego klienta materiałami. Dla klienta, który często świadomie wprowadzany jest w błąd lub dla którego jedynym często wyznacznikiem użycia prawdziwej skóry jest cena produktu.

Wyjątkowość toreb „CUTOUTBAG” związana jest także z procesem ich twórczego projektowania. Moja działalność artystyczna jest praktycznie od początku związana z pracą projektanta dla firm produkujących obuwie. Moje dotychczasowe kolekcje zawsze podyktowane były mniej lub bardziej oczekiwaniami grupy docelowej danego projektu, którą najczęściej były kobiety. Podobnie było z moimi wcześniejszymi projektami kopertówek, a więc torebek *stricte* damskich. Torby „CUTOUTBAG” nie zostały tak zakwalifikowane. Skupiona na transpozycji ich formy i funkcji nie przypisałam ich do żadnej z dwóch płci, a do obu, lub może do wyłaniającej się we współczesnym świecie trzeciej płci, a dokładniej mówiąc, tożsamości płciowej androgynicznej łączącej cechy stereotypowo przypisywane kobietom i mężczyznom. Koncept androgyna obecny jest w filozofii od początków jej powstania. Już Platon⁵ wspomina o nim w słowach: *Albowiem dawniej natura nasza nie była taka jak teraz, lecz inna. Bo naprzód trzy były płcie u ludzi, a nie, jak teraz,*

⁵ Platon. *Uczta*. Tł. W. Witwicki, Warszawa 1975, str. 83

dwie: męska i żeńska. Była jeszcze i trzecia prócz tego: pewien zlepek z jednej i drugiej, po którym dziś tylko nazwa jeszcze pozostała, a on sam znikł z widowni. Obecnie moda coraz częściej odwołuje się do androgynii – od androgynicznych modeli poprzez promowanie ubrań i akcesoriów z kategorii uniseks. Jest to w pewnym stopniu odpowiedź mody na zmiany we współczesnym świecie, a zwłaszcza zachodzące w nim procesy socjo-kulturowe. W tym ujęciu widać jedną z kluczowych różnic między modą a sztuką – ta pierwsza ograniczona jest różnymi uwarunkowaniami, trendami, podczas gdy drugiej nie obowiązują żadne limity czy restrykcje.

Instalacja „MULTITORBY” ma wyeksponować ich rozpatrywanie na wielu płaszczyznach. Są multi-funkcjonalne, multi-postaciowe, multi-ideowe, a przez to wszystko multi-transpozycyjne. Instalacja ta sama w sobie jest przykładem transpozycji sztuki czystej do sztuki całkowicie użytkowej, a „MULTITORBY” są nowatorskim projektem toreb, które z powodzeniem mogą być wprowadzone na rynek mody.

Reasumując, „TRANSPOZYCJA” eksponuje mnogość wzajemnego przenikania się jej poszczególnych składowych:

- sztuki do designu i odwrotnie,
- skóry w torby i akcesoria,
- torby w inne torby,
- jednej funkcji w inną.

Opisana instalacja zaprezentowana została w maju i czerwcu w 2017 roku w Galerii „Ogród Sztuki” w Konstancynie Łódzkiej. Ekspozycja nawiązuje do cenionej i promowanej przeze mnie filozofii domu mody Louis Vuitton. Jest on zdecydowanie jednym z najlepszych przykładów mnogości i wielopłaszczyznowości interakcji mody i sztuki. Zamiłowanie do sztuki przejawia się niemal w każdej formie działalności firmy. Widać je w architekturze i aranżacji wnętrz projektowanych przez najwybitniejszych architektów i artystów. Dom mody Louis Vuitton znany jest także ze współpracy z artystami przy projektowaniu swoich produktów, które same nierzadko mogą pretendować do miana dzieł sztuki. W gronie wybitnych artystów

współpracujących z Louis Vuitton znaleźli się między innymi: Stephen Sprouse, Takashi Murakami, Richard Prince czy Yayoi Kusama. Artyści byli także twórcami pokazów czy ekspozycji produktów marki Louis Vuitton czyniąc z nich sztukę performance. Wreszcie, Louis Vuitton to też artystyczne fotografie z torebkami w roli głównej.

Fotografia artystyczna jest również dopełnieniem moich działań na pograniczu sztuki i mody. Intensyfikuję ekspresję dzieła nadając mu niejednokrotnie nowe oblicze. Wszystkie fotografie wykonane zostały w technice czarno-białej uważanej często jako bardziej zbliżoną sztuce w związku z przekształceniem naturalnie kolorowego świata. W przypadku opisywanej „TRANSPOZYCJI”, zastosowanie czerni i bieli wierniej ją oddaje. Nie odbiega od realiów, a jedynie ukazuje inny sposób spojrzenia, niejednokrotnie niemożliwy do uzyskania na żywo, a tak dużo symbolizujący. Co więcej, czerń i biel od dawna towarzyszą moim artystyczno-projektowym poczynaniom i doskonale oddają ich przekaz. Dwa bieguny na osi achromatycznej szarości. Różne, ale doskonale dopełniające się.

„TRANSPOZYCJA” to ja – pracownik naukowy i nauczyciel akademicki, uczeń i nauczyciel, teoretyk i praktyk, człowiek ukształtowany i poszukujący, ale przede wszystkim artysta, który jest projektantem i projektant będący artystą. Moje doświadczenie artystyczne niewątpliwie dopełnia praca projektanta obuwi w firmach obuwniczych. Te dwa wydawałoby się sprzeczne światy, doskonale uzupełniają się, będąc jednocześnie niezbitym dowodem na skuteczność transpozycji mody do sztuki i odwrotnie.

Współpraca z firmami obuwniczymi jest dla mnie szansą na poznanie najnowocześniejszych technologii stosowanych przy masowej produkcji. Dostęp do wiedzy tego rodzaju umożliwia realizację nawet najśmielszych wizji artystyczno-projektowych, które jak często ograniczane są możliwościami technicznymi. Firmy umożliwiają mi przy tym realizację moich prac badawczych, jak również udostępniają swój najnowszej generacji park maszynowy studentom mojej pracowni. Co więcej, mam stały dostęp do wyników analiz typu trendwatching łączących trendy w modzie i projektowaniu ze zmianami ekonomicznymi, społecznymi czy technologicznymi. Moja współpraca z firmami z branży obuwniczej ma jeszcze jedne prorozwojowy

aspekt. Wiąże się bowiem z corocznym uczestnictwem w najważniejszych obuwniczych wydarzeniach, takich jak międzynarodowe targi obuwnicze GDS & Global Shoes w Dusseldorfie, MICAM w Mediolanie czy targi komponentów Lineapelle również w Mediolanie. Imprezy tego typu przyciągają tysiące wystawców z branży obuwniczej, galanterii skórzanej i akcesoriów. Są doskonałą okazją do promocji polskich marek cenionych za jakość i wzornictwo, obserwacji najnowszych trendów, uczestniczenia w profesjonalnych pokazach mody czy wymiany doświadczeń.

Praca projektanta i konieczność podążania za wytycznymi na pewno ogranicza jego zazwyczaj nieograniczoną inwencję twórczą. Podstawą dobrego projektowania obuwia i galanterii skórzanej jest konieczność uwzględniania i dostosowywania się do aktualnie obowiązujących trendów, przy jednoczesnym zachowaniu oryginalności projektów, które nie mogą być jedynie *kopiami kopii kopii (a copy of a copy of a copy)*, nawiązując do słów amerykańskiego zespołu rockowego Nine Inch Nails.

Taką oryginalność osiągnąć można natomiast czerpiąc inspiracje ze sztuki czystej. Projekty obuwia zrealizowane przeze mnie równoległe z opisaną „TRANSPOZYCJĄ” są realnym potwierdzeniem synergii sztuki i designu. W tym miejscu chciałabym udowodnić to na przykładzie projektów butów przygotowanych dla firmy Axel. Jest to wyjątkowa na rynku polskim firma obuwnicza wielokrotnie nagradzana podczas międzynarodowych targów obuwia, a specjalizująca się w obuwiu dla stóp wrażliwych i chorych. Komfort użytkowania jest w niej najważniejszym kryterium projektowym, a jako główny projektant byłam pomysłodawcą wielu rozwiązań maksymalizujących wygodę butów.

Projektowanie obuwia w firmie tego typu obwarowane jest wieloma ograniczeniami. Mimo to, stale udowadniam, że odwołując się w designie do moich artystycznych inspiracji można stworzyć projekty, które spełniają wszelkie rekomendacje stawiane obuwiu przeznaczonemu dla stóp wrażliwych i chorych, ale nie kosztem ich estetyki. W stworzonych przeze mnie projektach, podobnie jak w opisanej powyżej „TRANSPOZYCJI”, dominują marszczenia, ażury, cięcia wykorzystane celem zwiększenia komfortu użytkowania butów, ale też zakamuflowania zastosowanych rozwiązań prozdrowotnych, które często wpływają

negatywnie na wygląd buta. Projekty te są namacalnym dowodem na istnienie „TRANSPOZYCJI” – a więc przeniesienia produktu, którego funkcjonalizm jest priorytetem w procesie projektowym, na wyższy poziom, na którym spełnia on wszystkie wymagane komfortem użytkowania kryteria będąc jednocześnie modnym, stylowym, czy po prostu pięknym. Jest to szczególnie istotne w przypadku grupy docelowej moich projektów butów – kobiet cierpiących fizycznie i psychicznie z powodu swoich stóp, niejednokrotnie zakompleksionych na ich punkcie, marzących nie tylko o pozbyciu się bólu, ale pragnących atrakcyjności. Proponowane dla nich projekty pozwalają przetransponować się w piękną, pewną siebie osobę. Wszak, *„Kobieta w dobrych butach nigdy nie jest brzydka”*, jak mawiała Coco Chanel. W moich cięciach, ażurach, marszczeniach kobiety mogą schować swój ból, cierpienie, kompleksy i chociaż na chwilę o nich zapomnieć. Kult piękna i dobrego wyglądu jest wszechobecny w dzisiejszych czasach, a wszelkie odstępstwa od przyjętego ideału są źródłem wielu frustracji, które jako projektant mam możliwość i powinność niwelować. Jest to dla mnie ostatnie i najważniejsze ogniwo „TRANSPOZYCJI”.

II. Pozostały dorobek artystyczny po uzyskaniu tytułu doktora sztuki.

Uzyskanie tytułu doktora nauk plastycznych i objęcie tuż po nim stanowiska kierownika Pracowni Projektowania Obuwia i Galanterii Skórzanej Wydziału Tkaniny i Ubioru Akademii Sztuk Pięknych im. Władysława Strzemińskiego w Łodzi były dwoma zdarzeniami, które w równym stopniu wpłynęły na retrospektywną refleksję nad dotychczasową pracą i prospektywną analizę wytyczającą cele i kierunki moich dalszych działań artystyczno-projektowych, a zarazem koncepcję funkcjonowania unikatowej w Polsce pracowni tego typu. Konieczna była bowiem kontynuacja wcześniejszych założeń ideologicznych jej wieloletniej przywódczyni, a mojej mentorki, wyroczni i przyjaciółki, pani profesor Irminy Aksamitowskiej-Szadkowskiej przy symultanicznym uwzględnieniu potrzeby *novum*.

Teraz zaś, gdy to ostatnie stało się aktualne, staje się ono mimo swej bytowej pochodności od tego, co przeszłe, jego podporą bytową; utrzymuje ono w bycie to, co przeszłe, w bycie nieaktualnym, choć samoistnym, i to jako warunek istnienia samego siebie.⁶

Niejako zdominowana projektowaniem butów, które były motywem przewodnim mojej pracy doktorskiej, jak też centrum uwagi w pracy zawodowej jako projektanta obuwia w wielu firmach obuwniczych, swoje artystyczne działania skierowałam w stronę akcesoriów, a konkretnie toreb. Torby wydawały mi się także bardziej predestynowane do działań artystycznych z uwagi na ich duży potencjał twórczy. Rezultatem tych wtedy jeszcze poszukiwań pożądanego kierunku mojej twórczości była kolekcja trzynastu kopertówek inspirowana strukturą skóry z 2014 roku. Kolekcja zaprezentowana została podczas wystawy z okazji XX-lecia galerii Ogród Sztuki w Konstanczynie Łódzkiej, a jej tytuł: „TORBA JAKO OBIEKT KREACJI” doskonale oddawał ten mój pierwszy krok w samookreśleniu swojej artystycznej ścieżki. Były to torby inspirowane strukturą skóry, których główną ozdobę stanowiły multiplikujące się marszczenia tworzące niepowtarzalne wzory. Ich naturalny wyraz nie został zatarty mimo zastosowania nietypowego rodzaju skóry łączącego mat z

⁶ Ingarden R., *Spór o istnienie świata*, t. 1, oprac. Gierulanka D., wyd. III zm., PWN Warszawa, 1987, s. 201.

połyskiem. Uwypukliło to docelową strukturę stanowiąc jednocześnie ozdobę tych prostych, minimalistycznych form. Wprawdzie usatysfakcjonowana osiągniętym rezultatem podjętych działań twórczych, czułam, że to jeszcze nie koniec, a wręcz dopiero ich początek.

Zwykły niezwykłego początek ...

Wszystko to, co się kiedyś wydarzyło w naszym życiu odznacza swoje piętno w postrzeganiu dnia dzisiejszego. Są jednak takie wydarzenia, które zauważone i prawidłowo zinterpretowane stają się momentami przemiany, weryfikacją dawnych wartości i stworzeniem nowych sensów. Wydarzenia te niekiedy są isticie koincydencyjne w swojej naturze przecząc tym samym kauzalności i determinizmowi. Takim zdarzeniem, które urosło od czasu jego zaistnienia do rangi numinosum jest niezwykle zwykły przypadek postrzegany tu jako jednoczesność nie powiązanych przyczynowo zjawisk.⁷

Odwiedzając wspomnianą wcześniej przyjaciółkę, Panią Profesor, moją uwagę przyciągnął olbrzymi splot pędów winorośli wyrwany z ziemi otaczającej jej dom. Porzucony, niepotrzebny nikomu, a wręcz zawadzający wszystkim, wzbudził mój ogromny zachwyt, nieposkromiony okalającą go bryłą brudnej ziemi i potęgowany wizją ogromnych możliwości jego formy. To był ten wyczekiwany moment inspiracji, ta wymarzona chwila olśnienia, *zachwytu nad pięknem oglądanego przedmiotu, tak dzieła sztuki, jak i tworu przyrody [...] zadowolenia estetycznego* prowadzącego do stanu *emocjonalnego uniesienia, zapomnienia o sobie i zatracenia się w przedmiocie*⁸. Subiektywność tego zachwytu doskonale oddało spojrzenie mojego męża pomagającego wyciągnąć to monstrum z samochodu. Godziny szorowania, hektolitry farby utrwalającej kształt splotów i nadającej im wyrazistości, ich mozolne wycinanie celem uzyskania pożądanej formy, chwile zwątpienia przeplatane chwilami emocjonalnego uniesienia, a w końcu zamknięcie efektu finalnego w ramach „ORGANICZNOŚCI OGRANICZONEJ”. Ta niezwykła koincydencja stała się kamieniem

⁷ Jung C.G., *Rebis czyli kamień filozofów*, tłum. Prokopiuk J., Wydawnictwo Naukowe PWN, 1989, s. 511.

⁸ Szkołut T. *Teoria wartości estetycznych Henryka Elzenberga*, Studia Estetyczne, 1973, t. 10, s. 262

milowym kształtującym i ukierunkowującym moją pracę projektanta i twórczość artysty, a właściwie próbą połączenia tych dwóch sfer. Sploty, przeploty, ażury zdominowały moje projekty – symbolizują wzajemne sprzężenia zwrotne sztuki i designu, uduchowienia i empirii, poszukiwania inspiracji w sztuce czystej.

Jeżeli sam w sobie świat empiryczny jest zupełnie pozbawiony wartości, to sztuka, która świat ten bierze za swoje tworzywo, pełni wobec niego funkcję niebagatelną: nadaje mu wartość w postaci piękna estetycznego.⁹

Użytkowość, ucieleśnienie mody wydaje się być główną cechą odróżniającą ją od uduchowionego świata sztuki, niemniej jednak sztukę czystą i modę użytkową traktować należy jako dwa przeciwstawne bieguny jednego kontinuum, na które składa się niezliczona ilość form przejściowych zbliżonych bardziej do jednego lub drugiego krańca. Nie jest więc możliwe wyznaczenie sztywnej granicy wskazującej, w którym momencie hybryda sztuki i mody jest uznawana za należącą do jednego tylko bieguna. Łatwiej jest też udowodnić, że dany obiekt jest sztuką, niż to zanegować. Sztuka towarzyszy człowiekowi od zarania dziejów i ewoluuje równoległe z nim. Bogactwo jej dziedzictwa i mnogość postaci nie są możliwe do objęcia jedną, uniwersalną, akceptowaną przez wszystkich definicją. Można podać szereg jej cech charakterystycznych, ale nie można wyznaczyć takiego ich zbioru, którego występowanie świadczyłoby o spełnieniu kryteriów umożliwiających przynależność do świata sztuki. Stąd, popularność alternatywnych, dysjunkcyjnych definicji sztuki bazujących na spójniku *albo*, a tym samym podkreślających niejednoznaczność tego terminu.

Po prostu do istoty bytu ludzkiego należy przyjęcie na siebie niemożności ogarnięcia wzrokiem całości, niemożność poznania całej pełni sensu tej całości, niemożność dowiedzenia nadsensu.¹⁰

Wspomniane sploty to także podkreślenie roli różnorodnych zbiegów okoliczności, których doświadczamy na co dzień i mnogości podejmowanych decyzji i ich konsekwencji. Dotyczą one szczególnie artystów i projektantów, których kariery

⁹ Wiśniewski R., Tyburski W. (red.) *Elzenberg – tradycja i współczesność*. Wydawnictwo Naukowe Uniwersytetu Mikołaja Kopernika, Toruń 2009, s.97

¹⁰ Frankl E.V. *Homo patiens*. Instytut Wydawniczy PAX, Warszawa, 1998, s.71

niejednokrotnie związane są z jakimś splotem okoliczności. Oba te światy – mody i sztuki – charakteryzuje bowiem wysoka nieprzewidywalność i zmienność, zwłaszcza w obecnych czasach nacechowanych szybkim rozwojem technologicznym, medializacją życia i konsumpcjonizmem. Można je porównać do wspomnianej przez Szymborską jednookiej sieci – albo jako barierę dla artysty, albo jako wielość możliwości.

(...)
*Ocalałeś, bo byłeś pierwszy.
Ocalałeś, bo byłeś ostatni.*
(...)
*Więc jesteś? Prosto z uchylonej jeszcze chwili?
Sieć była jednooka, a ty przez to oko?
Nie umiem się nadziwić, namilczeć się temu.¹¹*

Te rozważania nad mnogością i wieloaspektowością interakcji mody i sztuki znalazły swoje ucieleśnienie we wspomnianej już instalacji „ORGANICZNOŚĆ OGRANICZONA”. Naturalne, organiczne, splecione formy ograniczone zostały ramami, a ich przekaz oparty na silnych kontrastach: ograniczoność-nieograniczoność, fizyczność-duchowość, chaos-uporządkowanie, złożoność-prostota, piękno-brzydota, płatanina-ramy. Jest to próba uchwycenia nieuchwytnego czy zamknięcia niekończącego się, metafora gąszczy definicji i złożoności pojęć moda, sztuka, design; symbol niezliczonych wzajemnych inspiracji i interakcji sztuki i mody; uosobienie nieograniczoności twórczości artystycznej i źródeł jej inspiracji. W instalacji pojawiły się dwie takie formy: „ORGANICZNOŚĆ 1” (rozmiar: 118 x 118 cm) oraz „ORGANICZNOŚĆ 2” (rozmiar: 60 x 60 cm) będące próbą bezskutecznego ograniczenia tej symbolicznej nieograniczoności. Możemy bowiem eliminować poszczególne elementy tego gąszczy, jednak jego forma ciągle pozostaje bez zmian. Analogicznie, niemożliwe jest całkowite zamknięcie pojęcia sztuka, gdyż powstające coraz to nowsze jej oblicza, jej ewolucja, wymagają ciągłego redefiniowania jej granic. Instalacja była inspiracją dla kolekcji ośmiu toreb – obiektów, zatytułowanej „PRZESTRZENNA FORMA STRUKTUR I OBIEKTÓW”, wykonanych z ręcznie modelowanych paneli z tworzywa sztucznego połączonych ze skórą, a funkcję ogniwa

¹¹ Szymborska W. *Wszelki wypadek* 1972.

łączącego organiczne dzieło-inspirację z powstałymi pod jego wpływem projektami użytkowymi pełniła otoczona ramami ażurowa torba wykonana techniką wypalania laserowego „AŻUROWA SYNTEZA ŚWIATŁA”, kopertówka 1, a wykorzystana również w opisaney wcześniej wystawie habilitacyjnej „TRANSPOZYCJA”. Opisana instalacja jest także początkiem mojej monochromatyczności, a właściwie achromatyczności. Zrezygnowałam z użycia koloru na rzecz czerni, dzięki której forma i struktura stały się jedynymi zmiennymi i wyróżnikami moich projektów, których przekaz uwydatnia zastosowanie białego tła.

Wystawa „ORGANICZNOŚĆ OGRANICZONA” zaprezentowana została w Galerii „Ogród Sztuki” w Konstantynowie Łódzkim w październiku 2014 roku. Jej elementy zaprezentowane zostały także podczas 13. Ogólnopolskiej Wystawy Tkaniny Unikatowej w Łodzi w maju 2016 roku. Wystawa ta towarzyszyła 15. Międzynarodowemu Triennale Tkaniny w Centralnym Muzeum Włókiennictwa w Łodzi prezentującemu światowy dorobek twórczy w obszarze tkaniny artystycznej.

Kolejna moja wystawa indywidualna zatytułowana „SYNTEZA STRUKTUR I ILUZJI” miała miejsce w Galerii „Look” Centrum Promocji Mody Akademii Sztuk Pięknych im. Władysława Strzemińskiego w Łodzi we wrześniu 2015 roku. Inspirowana splotami winorośli postanowiłam jeszcze raz poddać analizie i obserwacji moją fascynację i na przestrzeni galerii zebrać wszystkie moje dotychczasowe dzieła. Tytułowa „SYNTEZA STRUKTUR” to cykl dziewięciu płaskorzeźb (rozmiar: 25 x 25 cm) ułożonych w jedną całość. Każdą otacza rama będąca po raz kolejny symbolem twórczej pogoni artysty za ograniczeniem w dziele nieograniczonych możliwości, jakie daje materiał, a w szczególności skóra naturalna. Kontrasty dominują nad całością: biel w starciu z czernią, połysk przeciwstawia się matowi, faktura wyłania się z gładkości. Różne i odseparowane, ale razem tworzące iluzoryczną całość. Równie iluzoryczną syntezę prezentuje kompozycja szesnastu toreb kopertowych (rozmiar: 27 x 27 cm) inspirowana strukturą uzyskaną za pomocą marszczeń na skórze. Z daleka ludzaco przypominają płaskorzeźby wcześniej omówionej instalacji z uwagi na powielony motyw marszczeń. W przeciwieństwie do nich, są jednak w pełni użytkowymi obiektami, których unikalne wzory układają się w otwartą całość, wręcz sugerującą możliwość dołączenia do nich kolejnych. Są puentą pojęcia syntezy, a więc

tworzenia całości, często bardziej złożonej niż jej składowe. Już Arystoteles twierdził, że całość jest czymś więcej niż sumą części. Podobnie, fuzja mody i sztuki, synteza tych dwóch nieskończoności powoduje, że efekty procesu projektowego są równie nieograniczone.

Wspomniany dorobek artystyczno-projektowy prezentowany był również na wielu innych wystawach: podczas „Spotkań z modą” w Łęczycy, na wystawie pedagogów Katedry Ubioru łódzkiej ASP w Poznaniu, na wystawie „Ochrona – funkcja a estetyka” w Galerii ASP ul. Piotrkowska, w galerii „Ogród Sztuki” w Konstancynie Łódzkim (wystawa: „Artyści Konstancynowa Łódzkiego w ASP Łódź”), na wystawie pracowników naszej Katedry Ubioru w Muzeum Etnografii i Przemysłu Artystycznego Instytutu Narodowej Akademii Nauk we Lwowie w 2015 roku, podczas wystawy „Wizje tekstylne” w Muzeum Narodowym im. Andrzeja Szeptyckiego we Lwowie w 2017 roku czy podczas Międzynarodowych Targów Mody „Fast Fashion Łódź”.

Stworzyłam także setki, a może nawet tysiące projektów obuwia w ramach współpracy z firmami z branży obuwniczej. W firmie ABIL projektowałam kolekcje ekskluzywnego obuwia produkowanego w limitowanych seriach na specjalne zamówienia pojedynczych klientów. Było to dla mnie szczególnej roli wyzwanie i właściwie realizacja marzenia każdego chyba projektanta obuwia – stworzenie niepowtarzalnej pary butów najwyższej jakości idealnie dopasowanych do warunków anatomicznych danej stopy. Współpracowałam także z firmą But-S, a w 2016 i 2017 w ramach współpracy z But-S stworzyłam kolekcje dla największego w Europie producenta obuwia – grupy CCC. Jestem także związana z firmą AXEL specjalizującą się w obuwiu dla stóp wrażliwych i chorych, która w 2015 roku wprowadziła dodatkową linię obuwia medycznego sprzedawanego pod logiem Kosela Medic. W firmie AXEL wprowadziliśmy szereg udogodnień w konstrukcji warstwy zewnętrznej i wewnętrznej. Buty wykonywane są wyłącznie z naturalnych surowców, które selekcyjonowane są pod kątem zapewnienia optymalnych warunków użytkowania. Każdy model buta wyposażony jest ponadto w specjalną wkładkę zwiększającą miękkość i elastyczność podczas chodzenia. Brzegi cholewek w okolicach kostek i pięt zabezpieczone są specjalną warstwą miękkiej pianki zapobiegającej uciskom i

obtarciami. Często stosowane są zapięcia w postaci rzepowych pasków, co ułatwia wkładanie obuwia i pozwala na jego lepsze dopasowanie do stopy. Wszelkie szwy przebiegają w takich miejscach, aby nie powodować bólu czy otarć. Czubki butów są szerokie, wysokie i miękkie, nie krępujące palców. Podobne rozwiązania konstrukcyjne stosujemy w podeszwach – ich lekkość, miękkość i elastyczność zwiększają komfort użytkowania butów i odpowiednio reagują na wszelkie naciski stopy uginając się prawidłowo na linii stawów amortyzując wstrząsy i chroniąc podatny na nie kręgosłup. Wychodząc naprzeciw osobom z nietypową budową stopy podnieśliśmy tęgosc wszystkich modeli od G ½ do K. Buty mają także szersze cholewki, rozwiązanie nieczęsto stosowane u innych producentów obuwia. Dolna powierzchnia podeszwy jest specjalnie urzeźbiona, tak aby zabezpieczyć przed jej ślizganiem. Ponadto, jako jedni z pierwszych, zastosowaliśmy antypoślizgowe fleki. Maksymalna wysokość obcasa to 3,5 cm, a więc wysokość, która zapewnia stabilność chodu i pozytywnie wpływa na fizjologiczne ustawienie nogi.

Praca w tych trzech firmach obuwniczych o tak różnych profilach działalności i z taką różnorodnością asortymentu jest niewątpliwie dla mnie ogromnym źródłem wiedzy i umiejętności praktycznych związanych z projektowaniem w bardzo rozległym tego słowa znaczeniu. Zaprojektowane przeze mnie buty prezentowane były na wielu wystawach i targach obuwniczych w kraju i za granicą. Moje projekty dla firmy AXEL eksponowane były corocznie podczas „Dni Obuwia Polshoes” w Krakowie, Warszawie i Poznaniu. W 2013 roku brałam udział w targach „Kontraktacje obuwia” w Lublinie, w 2012 i 2013 roku w targach „Rehabilitacja” w Łodzi, a w 2014 roku w „Międzynarodowych Targach Mody Ptak Expo Łódź”. W 2015 i 2016 roku moje projekty prezentowane były na targach „Brandboxx Schuh” w Salzburgu, największych targach obuwniczych w Austrii. Od 2014 roku stworzone przeze mnie kolekcje obuwia wystawiane są na targach „Mitteldeutsche Schuh Messe Shoe Time” w Schkeuditz, w Niemczech, a w 2015 roku moje buty można było oglądać na targach obuwniczych „Toronto Shoe Show” w Kanadzie.

Moja twórczość artystyczna ma jeszcze jedno oblicze, wyjątkowo niezwiązane z modą i projektowaniem. To malarstwo – zwłaszcza pejzażowe, plenerowe. Traktuję je jako odskocznnię od codzienności, wyciszenie się, niczym nieskrępowaną twórczość

mającą za jedyny cel ekspresję przeżywanego piękna przyrody. Jest dla mnie powrotem do początków mojej artystycznej drogi, powrotem do źródeł. Dlatego z wielką przyjemnością uczestniczę w różnego rodzaju plenerach malarskich. Do takich należą międzynarodowe plenery malarskie „Pejzaż malowany Ziemi Łódzkiej – Natura Eco Art”. Organizowane corocznie w różnych powiatach województwa łódzkiego są okazją do realizacji tej mojej pasji, jak również szansą na poznanie lokalnych artystów i ich twórczości, nierzadko imponującej i zaskakującej. W 2014 roku plener odbył się w powiecie pabianickim, a moim wkładem stał się obraz zatytułowany „POLNA DROGA”. Edycja VIII pleneru miała miejsce w powiecie opoczyńskim, a powstały wtedy obraz nazwałam „DRZEWA W SŁOŃCU”. Z kolei, w 2016 roku plener zorganizowano w powiecie zgierskim, gdzie powstała moja „ŁĄKA”. Ostatni do tej pory, X plener zgromadził artystów w powiecie radomszczańskim, a w jego trakcie powstała praca „PRZED BURZĄ”. Wszystkie prace oglądać można było na wystawach plenerowych oraz wernisażach i w katalogach poplenerowych.

Na przełomie maja i czerwca 2017 roku wzięłam także udział w drugiej edycji pleneru malarskiego „Portret miasta” zorganizowanego przez Miejski Ośrodek Kultury z siedzibą w Konstancynie Łódzkiej, gdzie moją pracę zatytułowałam „DRZEWA”. Obraz był częścią „Wystawy prac malarskich artystów z Konstancynowa Łódzkiego” w Galerii „Ogród Sztuki” we wrześniu 2017 roku towarzyszącej obchodom Święta Miasta.

Koniec początkiem...

Podsumowując moją dotychczasową pracę stwierdzić mogę z pewnością, że to na pewno nie koniec mojej drogi artystyczno-projektowej, a kolejny początek. Albowiem:

*Każdy przecież początek
to tylko ciąg dalszy,
a księga zdarzeń
zawsze otwarta w połowie.¹²*

¹² Szymborska W. *Miłość od pierwszego wejrzenia*, 1993 W *Miłość szczęśliwa i inne wiersze*. Wydawnictwo a5, 2008.

III. Praca dydaktyczna, działalność popularyzująca naukę i sztukę

Z Pracownią Projektowania Obuwia i Galanterii Skórzanej w Akademii Sztuk Pięknych w Łodzi związana jestem od 2008 roku, a od trzech lat jestem jej kierownikiem. Praca ta jest dla mnie źródłem ciągłego rozwoju intelektualnego i artystycznego. Mam możliwość kontaktu z wybitnymi postaciami świata sztuki i designu podczas sympozjów, seminariów, szkoleń, paneli dyskusyjnych, wystaw, etc., ale przede wszystkim mogę bezpośrednio i aktywnie obcować z różnymi obliczami sztuki i piękna na co dzień, współpracować z ludźmi o podobnych fascynacjach, kształtować otwartość na alternatywne sposoby myślenia i ekspresji oraz wzajemnie się inspirować. Dzięki temu, jestem ogniwem w łańcuchu ewolucji sztuki i kultury, mającym zaszczyt ich kształtowania.

Jako pracownik akademicki prowadzę rozległe badania skupiające się nad możliwościami kształtowania unikatowych form modelowych dla wykorzystania w prototypowaniu akcesoriów, obuwia oraz biżuterii przy użyciu nowoczesnych technologii odlewniczych i modelowania 3D. Realizacja tego zadania badawczego opiera się na wykorzystaniu możliwości drukarki 3D The Form 1+ drukującej w niesamowicie dokładnej technologii stereolitografii przy pomocy żywicy utwardzanej laserem. Dzięki temu możliwe jest prototypowanie różnorodnych elementów obuwia: obcasów, sprzączek, klamer, oczek, zapięć czy zdobień. Obok drukowania w typowej dla prototypowania technologii, drukarka umożliwia także drukowanie z wykorzystaniem materiału przeznaczonego specjalnie do odlewów, jak też materiału zachowującego elastyczność po wydruku.

Wspólnie z Akademią Sztuk Pięknych w Łodzi i Uniwersytetem Łódzkim współtworzyłam wniosek do Narodowego Centrum Badań i Rozwoju o przyznanie dofinansowania projektu, którego celem było opracowanie i wdrożenie innowacyjnego obuwia dla osób 60+ z zastosowaniem nowoczesnych rozwiązań.

Aspekt zdrowotny projektowania obuwia jest dla mnie niezwykle istotny. W sierpniu 2012 roku uczestniczyłam w szkoleniu „Obuwie specjalne dla osób dorosłych ze stopami wrażliwymi, cukrzycowymi i reumatoidalnymi”

zorganizowanym przez Instytut Przemysłu Skórzanego w Łodzi, Oddział w Krakowie. Problem różnorodnych deformacji stóp staje się coraz częstszy w dzisiejszym świecie, a nie można zapominać, że dolegliwości te mogą być przyczyną kłopotów z wyższymi partiami ciała, zwłaszcza z kręgosłupem, wpływając na ogólny stan zdrowia. Już Sokrates mawiał: „*Kiedy cierpią stopy, cierpi całe ciało*”. Problemy stopy wrażliwej dotyczą nie tylko ludzi w podeszłym wieku, ale już nawet dzieci i młodzież. Obok wad wrodzonych wpływ ma także na ich występowanie współczesny styl życia: mała aktywność fizyczna, otyłość, ale także niewygodne, niedopasowane, złej jakości buty. Zdaję sobie sprawę z ogromnej odpowiedzialności projektanta, który w takim przypadku musi połączyć modę i estetykę z wiedzą na temat ochrony stóp wrażliwych i chorych.

Wykorzystuję swoją wiedzę, umiejętności i doświadczenie do wspomagania rozwoju moich studentów. Jako nauczyciel akademicki prowadzę różne formy kształcenia: wykłady, seminaria, warsztaty, ćwiczenia na studiach licencjackich I stopnia oraz studiach magisterskich II stopnia. Corocznie opracowuję programy i plany nauczania, przygotowuję opisy wymogów obowiązujących na egzaminach semestralnych oraz zadania i ćwiczenia do zrealizowania w ciągu semestru, rozliczanych i ocenianych w czasie egzaminów semestralnych. Byłam promotorem i recenzentem wielu prac dyplomowych licencjackich i magisterskich. Do chwili obecnej wypromowałam siedmiu magistrów I specjalności, czterech magistrów II specjalności, trzech licencjatów I specjalności oraz trzech licencjatów II specjalności.

Jestem także wykładowcą na studiach podyplomowych „Moda, Stylizacja, Trendy” na Wydziale Tkaniny i Ubioru ASP w Łodzi w ramach kierunku „Projektowanie Ubioru”. Prowadzę tam zajęcia dydaktyczne z przedmiotu „Projektowanie akcesoriów”. Wykształciłam już około 110 słuchaczy.

W 2017 opracowałam program kursu „Akcesoria w świecie mody” w ramach Letnich Międzynarodowych Kursów Grafiki i Tkaniny Artystycznej PATA organizowanych przez Akademię Sztuk Pięknych w Łodzi oraz Centrum Sztuki KAUS Urbino.

Jestem komisarzem dyplomów magisterskich i licencjackich studiów stacjonarnych i niestacjonarnych dyplomantów z Katedry Ubioru. Organizacja wystaw

dypłomowych i obrony są niezwykle ważnymi wydarzeniami w życiu młodych adeptów sztuki. Dyplomanci miesiącami przygotowują się do tej chwili, aranżując w pożądanym kierunku przestrzeń ekspozycyjną i dbając o każdy detal ich często pierwszej indywidualnej wystawy. Do moich obowiązków jako komisarza należy także przygotowywanie harmonogramów egzaminów dyplomowych i zawiadamianie członków komisji dyplomowych o ich terminach oraz czuwanie nad prawidłowym ich przebiegiem i dokumentacją.

Ustawicznie doskonalę jakość nauczania. Jako członek Komisji w sprawie Jakości Kształcenia opracowywałam wytyczne określające zakładane efekty kształcenia studentów uwzględniające ich wiedzę, umiejętności i kompetencje społeczne. Wiedza jest punktem wyjścia wszelkich działań twórczych. Konieczne jest więc przekazanie studentom wiadomości z zakresu realizacji prac artystycznych, stylów artystycznych, technologii, jak też aspektów finansowych, marketingowych i prawnych związanych z wykonywaniem zawodu artysty. Uczelnia artystyczna kształci jednak przede wszystkim umiejętności ekspresji, posługiwania się narzędziami warsztatu artystycznego czy zastosowania właściwych technik i technologii. Ważne jest także rozwijanie zdolności współdziałania w ramach prac zespołowych, przygotowywania prac pisemnych i wystąpień ustnych, jak też publicznych prezentacji dokonań własnych. Niemniej istotne jest nabycie przez studentów kluczowych kompetencji społecznych, takich jak: niezależność, efektywne wykorzystywanie wyobraźni, intuicji, twórczego myślenia czy emocjonalności, elastyczność myślenia, łatwość adaptacji do nowych okoliczności, kontrolowanie własnych zachowań i przeciwdziałanie lękom i stresom, umiejętność samooceny i konstruktywnej krytyki, zdolności komunikacyjne, ocena własnych działań pod kątem społecznym, naukowym czy etycznym. Absolwenci Akademii Sztuk Pięknych muszą także znać i rozumieć podstawowe pojęcia i zasady z zakresu ochrony własności przemysłowej i prawa autorskiego.

Wymiana doświadczeń z innymi nauczycielami akademickimi jest szczególnie efektywna w podnoszeniu jakości kształcenia. Przykładem takiego działania może być panel dyskusyjny „Dwie Katedry” w 2016 roku. Udział wzięli w nim przedstawiciele kadry pedagogicznej Katedr Ubioru ASP w Łodzi oraz Uniwersytetu Artystycznego w

Poznaniu. Był doskonałą okazją do wysłuchania niezwykle interesujących referatów poświęconych specyficze metodyki nauczania projektowania mody na uczelniach artystycznych ze szczególnym naciskiem na innowacyjne metody pracy ze studentami.

We wrześniu 2017 roku brałam też udział w I Międzynarodowym Sympozjum Tkaniny Artystycznej „Nauczyciel i uczeń” zorganizowanym przez Akademię Sztuk Pięknych we Lwowie.

Podstawowym założeniem dydaktycznym w kierowanej przeze mnie pracowni Projektowania Obuwia i Galanterii Skórzanej jest znalezienie konsensusu między sztuką czystą a użytkową. Poszukujemy optymalnych rozwiązań projektowych, próbując pogodzić zarówno trendy w modzie, jak i indywidualność projektanta. Estetyka poszczególnych elementów, z których składają się akcesoria, stanowi podstawę naszego projektowania. Staramy się tworzyć od początku, czyli od przestrzennych brył jaką są formy kaletnicze i obuwnicze, do małych detali stanowiących o zewnętrznej estetyce i dekoracyjności. Wykorzystując programy komputerowe (2D i 3D) poszukujemy właściwych sposobów przedstawienia zależności konstrukcji od bryły i kształtu kopyta, manipulując efektami plastycznymi nadajemy właściwy i oryginalny wygląd wszelkim asortymentom z dziedziny obuwia i akcesoriów. Eksperymentując z naszymi rozwiązaniami plastycznymi, poszukujemy nowych technologii i materiałów, poszerzając w ten sposób paletę środków wyrazu plastycznego, uwzględniając oczywiście zasady konstrukcyjne i technologiczne. Podstawą są jednak zawsze autorskie nowatorskie i oryginalne rozwiązania projektowe.

Moje kwalifikacje pedagogiczne niewątpliwie podwyższa fakt, że jestem czynnym projektantem obuwia w renomowanych firmach obuwniczych (Axel, Abil, But-S, CCC). Wieloletnia praca w firmach obuwniczych jest moim atutem jako dydaktyka, gdyż moją rolą jest przygotowanie młodych ludzi do podjęcia zawodu projektanta obuwia i galanterii skórzanej, konieczne jest więc bycie na bieżąco z tą branżą. Ukazanie blasków i cieni pracy w małej firmie i dużej korporacji, projektowania butów na indywidualne zamówienie klienta i tych przeznaczonych do masowej produkcji, projektowania zadaniowego czy wreszcie sposobów na znalezienie pożądanej równowagi między estetyką a funkcją – to wszystko niezbędne

elementy w zapoznaniu studentów z realiami pracy projektanta i doskonale przygotowujące naszych dyplomantów do tego zawodu. Tej wiedzy nie można znaleźć w podręcznikach czy Internecie, trzeba ją poznać samemu, doświadczyć, zrozumieć...

Współpracuję też z firmami z branży obuwniczej i galanteryjnej celem organizacji warsztatów i praktyk dla studentów, gdzie mogą poznać najnowsze technologie projektowo-produkcyjne, niemożliwe, z uwagi na ogromne koszty, do wdrożenia w warunkach szkolnych. Wielu spośród moich studentów zostało zatrudnionych w tych firmach jako samodzielni projektanci: pani Katarzyna Ditrich, pani Małgorzata Prałat i pani Agnieszka Zarzycka w firmie Gino Rossi, pani Magdalena Pupczyk i pani Małgorzata Juskowiak w firmie Kacper, pani Agnieszka Zarzycka i pani Magdalena Pupczyk w firmie Nord, pan Maciej Piłat w firmie Maciejka, pani Olga Bratkowska w firmie Nagaba, pani Sara Heberlein w firmie Calzo i Helbut, pani Zofia Anderwald w firmie But-S, pani Agata Bednarek w Loft37, a pani Julia Szczelina w dziale projektowym obuwia i akcesoria firmy Reserved. Sukcesy zawodowe moich studentów są najlepszym potwierdzeniem skuteczności podejmowanych przez naszą pracownię działań.

Do pracowni Projektowania Obuwia i Galanterii Skórzanej trafiają zarówno młodzi artyści, jak i młodzi projektanci. Kluczowym, choć niezwykle trudnym zadaniem jest uświadomienie tym pierwszym konieczności uwzględniania propedeutyki projektowania w ich niezwykle oryginalnych pomysłach, przy jednoczesnym pobudzaniu potencjału twórczego tych drugich, zorientowanych na funkcjonalizm i użytkowość projektu. Kształtowanie osobowości naszych projektantów to proces twórczy, a że jest to właściwa droga, dowodzi firma Louis Vuitton, w której proces projektowy odbywa się w podobny sposób, pozostawiając projektantowi przestrzeń zarówno do działań artystycznych, jak i komercyjnych. Zachęcam studentów do czerpania inspiracji z sztuk pięknych i podążania designem firmy Louis Vuitton. Dla przykładu, postawiłam moich studentów przed następującym zadaniem: *Akcesoria i obuwie to sztuka użytkowa, ale może również posiadać cechy sztuki czystej – udowodnij to jako artysta i projektant. Wykorzystaj ulubione dzieła własne lub innych, zaprojektuj autorską kolekcję obuwia i akcesoriów na sezon jesień-zima 2016/2017 uwzględniając własne logo i komponenty. Wymyśl własną kampanię*

reklamową, fotograficzną, medialną, sklepy i wystawy. Spróbuj nawiązać do własnej koncepcji dyplomowej. W rezultacie powstało wiele różnych projektów mających tego samego rodzaju mianownik – sztukę czystą: inspiracje autorskimi kolażami i twórczością Andy’ego Coolquitta, Andy’ego Boot oraz Rona Nagle; elementami rzeźbiarskimi wykonanymi w technice ceramiki; cyklem autorskich dzieł malarskich z gatunku abstrakcji geometrycznej i nurtu optical art; czy wreszcie sztuką mimetyczną. Wyniki podjętych działań artystyczno-projektowych były zaskakujące. Projektantki udowodniły sobie i innym, że sztuka użytkowa nie musi oznaczać rezygnacji z bycia artystą. Wręcz przeciwnie, sztuka czysta może stanowić godną polecenia inspirację i nie stanowi opozycji dla jej użytkowej odmiany. Niemniej jednak, artysta będąc projektantem nie może zapomnieć o wielorakich wymogach stawianych kolekcjom, począwszy od aktualnych trendów, a skończywszy na odpowiedniej ekspozycji swoich projektów.

Bycie nauczycielem akademickim postrzegam jako mutualizm, o ile nawet nie symbiozę między mną i moim rozwojem a rozwojem moich studentów. Jesteśmy od siebie wzajemnie uzależnieni i w tej relacji przynosimy sobie nawzajem obopólne korzyści. Ta świeżość umysłu, spojrzenia na sztukę, innowacyjność, energia młodych artystów, których mam zaszczyt kształcić, są dla mnie także swego rodzaju warsztatami szkoleniowymi, z których również wiele wynoszę. Niepowodzenia moich studentów są moimi porażkami, a ich sukcesy moimi osiągnięciami. Tych ostatnich jest naprawdę wiele. Mój dyplomant pan Maciej Piłat (Dyplom Magisterski I specjalność Projektowanie Obuwia i Galanterii Skórzanej) był laureatem wielu nagród. Podczas Gali Dyplomowej w 2016 roku otrzymał nagrodę Rektora za najlepszy dyplom, nagrodę od firmy YKK, nagrodę od firmy Aljeka, nagrodę od firmy Self Collection oraz wyróżnienie od firmy LPP. Brał udział w wystawie „Prime Time 2016” prezentującej najlepsze dyplomy ASP Łódź, gdzie zdobył Złoty Medal. W maju 2017 otrzymał wyróżnienie honorowe na wystawie „Design32” najlepszych dyplomów ASP w Polsce. Brał udział w „Gali Amber Look 2017”, gdzie zaprezentował swoją kolekcję mody „Non Stop” wspólnie z kolekcją biżuterii Mariusza Gliwińskiego. W 2017 roku uczestniczył w największych targach design

„Salone del Mobile Milano” w Mediolanie, a w czerwcu 2017 roku został finalistą konkursu „OFF Fashion Kielce”.

Pan Patryk Wojciechowski (Dyplom Licencjacki II specjalność Projektowanie Obuwia i Galanterii Skórzanej) został finalistą II edycji programu telewizyjnego „Project Runway” i laureatem nagrody Rektora Akademii Sztuk Pięknych w Łodzi za najlepszą kolekcję dyplomową w 2015 roku. Kolejny mój dyplomant, pan Adrian Krupa (Dyplom Licencjacki II specjalność Projektowanie Obuwia i Galanterii Skórzanej) zajął piąte miejsce w „OFF Fashion Kielce” w 2017 roku oraz Grand Prix w „XXIII Konkursie o Złoty Guzik Boruty” w Łęczycy w 2017 roku. Z kolei, pani Małgorzata Juskowiak (Dyplom Magisterski II specjalność Projektowanie Obuwia i Galanterii Skórzanej) została finalistką konkursu „Łódź Miasto Talentów” w 2016 roku.

Zawsze chętnie włączam się we wszelkie działania mające na celu promocję łódzkiej ASP. Corocznie aktywnie uczestniczę w dniach otwartych Akademii Sztuk Pięknych w Łodzi. Organizuję warsztaty i prowadzę wykłady, jak na przykład wykład w 2016 roku „Sztuka w akcesoriach” poświęcony Louis Vuitton. Przygotowuję ekspozycje prezentujące dorobek artystyczno-projektowy uczelni oraz jej ofertę edukacyjną, jak też projekty studentów Pracowni Projektowania Obuwia i Galanterii Skórzanej na corocznej wystawie Katedry Ubioru w Galerii „Look” ASP w Łodzi. Efekty pracy moich studentów prezentowane są corocznie na Międzynarodowych Targach Mody „Fast Fashion” w Rzgowie w ramach stoiska i pokazu mody Katedry Ubioru, a w latach 2012-2014 zorganizowaliśmy stoisko podczas „Fashion Philosophy Fashion Week Poland” w Łodzi. Wystawę prac moich studentów oglądać można też było na konferencji branżowej „Szwalnica” w Centrum Promocji Mody ASP w Łodzi w 2014, podczas „Łódź Design Festiwal” również w 2014 roku czy w Galerii „Ładniej” Zespołu Szkół Projektowania i Stylizacji Ubioru w Sosnowcu w 2013 roku. Prace mojego studenta zobaczyć można było też podczas „Nocy Muzeów” w 2017 roku w Łodzi.

W 2013 roku pełniłam obowiązki przewodniczącego zespołu do spraw organizacji wystawy Wydziału Tkaniny i Ubioru podczas uroczystej gali otwarcia Centrum Promocji Mody, a w 2015 roku aktywnie włączyłam się w organizację galerii

„Look” w ASP Łódź. Corocznie uczestniczę w wielu wystawach promujących moją uczelnię, zarówno tych przedstawiających dorobek artystyczny jej pedagogów, jak też tych prezentujących osiągnięcia naszych studentów (m.in. w Ministerstwie Kultury i Dziedzictwa Narodowego w Warszawie, w Muzeum Etnografii i Przemysłu Artystycznego we Lwowie, wystawie Katedry Ubioru w Poznaniu, na Międzynarodowych Targach Mody „Fast Fashion”, wystawach, takich jak: „Artyści Konstantynowa Łódzkiego w ASP Łódź” w galerii „Ogród Sztuki” w Konstantynowie Łódzkim czy „Ochrona – funkcja a estetyka” w Galerii ASP Piotrkowska 68).

W obecnej chwili przygotowuję autorską wystawę „Sztuka w akcesoriach” oraz wystawę Pracowni Projektowania Obuwia i Galanterii Skórzanej, które będą pokazane w trakcie „Łódź Young Fashion 2017”. Odpowiadam także za przygotowanie Gali Dyplomowej ASP będącej częścią tej ważnej imprezy skierowanej do młodych projektantów z całego świata.

Z chęcią wspieram wszelkie inicjatywy działań umożliwiające młodym projektantom zaistnienie w świecie mody. Trzykrotnie, tj. w 2012, 2013 i 2014 roku, byłam uczestnikiem wystaw i jurorem konkursu dla młodych projektantów odzieży i obuwia kolejnych edycji „Radom Fashion Show”. Wydarzenie było imprezą towarzyszącą radomskiemu „Air Show”. Konkurs organizowany był przez „Łażnię” – Radomski Klub Środowisk Twórczych i Galerię oraz Wydział Materiałoznawstwa, Technologii i Wzornictwa Uniwersytetu Technologiczno-Humanistycznego w Radomiu. Jego partnerami były międzynarodowe poznańskie Targi Mody Fashion Fair, a patronat prasowy objęły dwa branżowe pisma: „Świat Butów” oraz „Moda Forum”. W lipcu 2017 roku brałam też udział w pracach jury XXIII edycji „Konkursu o Złoty Guzik Boruty” w ramach XXIII Spotkań z Modą na Zamku Średniowiecznym w Łęczycy. Byłam także jurorem tego konkursu w roku 2014.

Działalność popularyzująca sztukę i naukę to także różnego rodzaju publikacje mojego autorstwa. Byłam twórcą katalogów do moich wystaw indywidualnych „Organiczność ograniczona”, „Synteza struktur i iluzji” czy wystawy prezentującej moje dzieło habilitacyjne „Transpozycja”. W 2013 roku cyklicznie współpracowałam z jedynym w Polsce magazynem branży obuwniczej „Świat Butów” przygotowując artykuły na temat trendów obuwniczych. W 2016 roku opracowałam rozdział „Piękno

sztuki w akcesoriach” opublikowany w monografii „Piękno i brzydota w ujęciu artystycznym i humanistycznym” pod redakcją Sylwii Romeckiej-Dymek, Artura Gałkowskiego i Adrianny Grudzińskiej-Pham.

Moja aktywność artystyczno-projektowa, naukowo-badawcza, organizacyjna i dydaktyczna została dostrzeżona i doceniona. Dwukrotnie, to jest w 2012 i 2014 roku, otrzymałam Nagrodę Rektora Trzeciego Stopnia, w roku 2015 Wyróżnienie Rektora, a w 2016 roku Nagrodę Zespołową Rektora Akademii Sztuk Pięknych im. Władysława Strzemińskiego w Łodzi.

Krzysztof Anielski

BIBLIOGRAFIA

Ingarden R., *Spór o istnienie świata*, t. 1, oprac. Gierulanka D., wyd. III zm., PWN Warszawa, 1987.

Jung C.G., *Rebis czyli kamień filozofów*, tłum. Prokopiuk J., Wydawnictwo Naukowe PWN, 1989.

Frankl E.V., *Homo patiens*, Instytut Wydawniczy PAX, Warszawa, 1998.

Platon, *Uczta*, (Tł. W. Witwicki), Warszawa, 1975.

Schiessler N., Hudson T., Thorpe E., *LIFE na rzecz przedsiębiorstw bardziej przyjaznych środowisku. Przykłady innowacyjnego podejścia do poprawy efektywności środowiskowej europejskich przedsiębiorstw*. Luksemburg, 2008.

Źródło: <https://nfosigw.gov.pl/oferta-finansowania/srodki-zagraniczne/instrument-finansowy-life/wiecej-o-life/publikacje/>

Słownik Języka Polskiego. Źródło: PWN <https://sjp.pwn.pl/szukaj/transpozycja.html>

Społeczny i Środowiskowy Raport Europejskiego Przemysłu Skórzanego opracowany w ramach Projektu SER III (Projekt Dialogu Społecznego), przeprowadzonego przez partnerów społecznych Europejskiego Przemysłu Garbarskiego: COTANCE i federacji industriAll-European.

Źródło: <http://cotance.com/socialreporting/SER/ESERPolish.pdf>

Szkołut T., *Teoria wartości estetycznych Henryka Elzenberga*, Studia Estetyczne, 1973.

Szyborska W., *Wszelki wypadek*, 1972.

Szyborska W., *Miłość od pierwszego wejrzenia. W: Miłość szczęśliwa i inne wiersze*. Wydawnictwo a5, 2008.

Szymczak M. (red.), *Słownik Języka Polskiego*, Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa, 1994.

Wiśniewski R., Tyburski W. (red.), *Elzenberg – tradycja i współczesność*, Wydawnictwo Naukowe Uniwersytetu Mikołaja Kopernika, Toruń, 2009.

Summary of Professional Accomplishments

Name: Katarzyna Wróblewska

The Strzemiński Academy of Fine Arts in Łódź

The Faculty of Textile and Fashion

the Department of Clothing

The Footwear and Leather Accessories Design Studio

Education

- **The title of Master of Art – 1998**

The Strzemiński Academy of Fine Arts in Łódź

The Faculty of Textile and Fashion

1st specialization: Fashion Design

2nd specialization: Footwear and Leather Accessories Design

The title of the MA thesis: “Velvet differently”

The supervisor of 1st specialization: dr Małgorzata Łukawska

The supervisor of 2nd specialization: professor Irmina Aksamitowska-Szadkowska

- **The Ph.D. title – 2012**

The field of Visual Art.

Artistic branch: Design Arts

The Strzemiński Academy of Fine Arts in Lodz

The Faculty of Textile and Fashion

The Ph.D. dissertation title: “Sense deception” – exploiting optical illusion in designing the authorial footwear collection.

The supervisor: prof. Irmina Aksamitowska - Szadkowska

The reviewers:

adj. prof. of 2nd degree (kw. II st.) Zygmunt Laskowski, prof. PK

adj. prof. of 2nd degree (kw. II st.) Elżbieta Nawrocka – Staniecka, prof. ASP

Information about employment in scientific/artistic units

The Strzemiński Academy of Fine Arts in Łódź
the Faculty of Textile and Fashion
the Department of Fashion Design
The Footwear and Leather Accessories Design Studio

Positions

2008-2012 – assistant lecturer in The Footwear and Leather Accessories Design Studio

Since 2013 – adjunct professor, The Footwear and Leather Accessories Design Studio

Since 2014 - the Head of The Footwear and Leather Accessories Design Studio

Since 2012 - conducting courses in “Designing accessories” within the postgraduate studies “Fashion, Stylization and Trends”

Since 2008 - conducting courses in “Designing footwear and leather accessories” in the first and second degree full-time studies

2014-2017 – carrying out the duty of the Commissioner of diploma exams in the Faculty of Textile and Fashion (ref. graduates from the Department of Clothing in the full-time and part-time studies)

2013-2014 – the member of The Faculty Team for the Teaching Quality

2013 – the leader of The Team for the organization of The Faculty of Textile and Fashion Exhibition during the opening ceremony of The Fashion Promotion Centre, The Academy of Fine Arts in Łódź

Additional employment

2013 - 2014 – the footwear designer, But-S company,

2016 - 2017 – the footwear designer, But-S company for CCC,

Since 2010 – the footwear designer, ABIL company

Since 2010 – the footwear designer, AXEL company

Accomplishment indicated pursuant to Art. 16, paragraph 2 of the Law dated March 14th 2003 on degrees and titles in sciences and arts (Journal of the Laws of the Polish Republic, 2016, entry 882 et seq. 2016 entry 1311).

The title of the scientific or artistic accomplishment: **“TRANSPOSITION”**

Author: **Katarzyna Wróblewska**

The presentation of the accomplishment: **“Ogród Sztuki” gallery, Kontantynów Łódzki**

Date: **May – June, 2017**

Works included in the scientific or artistic accomplishment:

- **“TRANSPOSITION SHOES”** – the artistic installation consisting of two shoe objects:

“TRANSPOSITION1OPENWORK” (size: approx. 100 x 200 cm)

“TRANSPOSITION2CUTS” (size: approx. 80 x 200 cm)

- The cycle of the author’s own black and white photographs **“PHOTO-TRANSPOSITION-SHOES”**:

“TRANSPOSTION1OPENWORK” – printing on fabric (size: 140 x 200cm)

“TRANSPOSITION2CUTS” – printing on fabric (size: 100 x 200 cm)

- The cycle of three spatial compositions inspired by bags:

“OPENWORK SYNTHESIS OF LIGHT” – clutch bag 1 (size: 50 x 50 cm)

“BAG2” (size: 50 x 50 cm)

“BAG3” (size: 50 x 50 cm)

- The artistic installation **“MULTIBAGS”** consisting of the collection of four bags:

“CUTOUTBAG1OPENWORK” (size: approx. 42 x 180 cm)

“CUTOUTBAG2CUTS” (size: approx. 42 x 150 cm)

“CUTOUTBAG3PLAIN” (size: approx. 42 x 190 cm)

“CUTOUTBAG4PRINTED” (size: approx. 42 x 170 cm)

and the cycle of four black and white photographs **“PHOTO-CUTOUTBAG”** (size: 80 x 200 cm)

- Two bags:

“MULTIBAG SHOPPER” (size: approx. 80 x 50 cm)

“MULTIBAG CITY” (approx. 80 x 42 cm)

I. The description of the work

“TRANSPOSITION”

“TRANSPOSTION” is a multi-element artistic and design installation selected for the purpose of the postdoctoral thesis. It is an expression of my many-year artistic and professional experience, the culmination on the continuum of shaping my views and ideas on design art and a designer as an artist which are materialized in my works. It is a token of my enormous respect and gratitude to the material – natural leather which enables to transfer artistic vision to reality governed by the restrictions which a designer must follow because of functionality and fashion. It also proves that fine art can be fully transpositioned into design art, and the participation of each in the final work depends on its creator or later on its user.

The starting point of the realization being discussed is the artistic installation collectively called “TRANSPOSITION SHOES”. It consists of two shoe objects created with natural leather in its original size with tulle lining that shows great opportunities of its creative potential. Leather is here not only the material, but serves a role of an exhibit itself. In this natural organic form there were integrated shoes. In the first installation “TRANSPOSITION1OPENWORK” laser-made multidirectional patterns were exploited while in the second one “TRANSPOSITION2CUTS” the same laser technique was applied in order to achieve extraordinary structure by one-direction cuts. The openwork structure and cuts were further used to form on their basis two pairs of shoes made in the technology of glued hobnailing. In the first installation, the openwork shoes create a pair while in the second installation, the wave of cuts joins horizontally two shoes being a pair. One can see the beginning of each shoe; however, one shoe turns into the other, so it is impossible to determine where exactly its end is. This way, the effect of the duality of unity or the unity of duality was obtained since there is not one shoe but there are not two shoes, either.

As it was mentioned above, the openwork shoes are separated from each other. The illusory and self-contradictory character of the installation is compounded by the

piece of leather being its inseparable background. It can be laid out in various ways changing the expression of the work. The shoe objects either emerge from the leather or submerge into it depending on the viewer's perception. The background created by the natural size pieces of leather is a symbol of unrestricted fine art which a designer can, or even should, transposition into the world of his or her appropriable projects.

The multi-dimensional ambivalence of the installation is not accidental. This is an expression of my view on design art as well as, what I am going to show in the present summary, the foundation of my own works dominated by fine art inspirations in designing. Fine art is the starting point, the unlimited source of inspirations in my design activities. They are not to prove that fashion can be art, but they are the pursuit of the synergy of these two worlds which are similar and different at the same time. Art gives a designer countless possibilities of its use and lets him search for new innovative creative solutions. Fashion and art inspire each other, and the net of links between them is very complex. More and more frequently, the borders between these two worlds vanish what leads to a discussion on the validity of treating fashion as the art branch. This debate is very fierce; nonetheless, it is impossible to solve when one takes into consideration the number of definitions describing the terms *art* and *fashion* as well as the subjectivity of their perception.

“TRANSPOSTION SHOES” installation is an analogy of my creative activity: it is difficult to say where something begins and something else finishes; one is necessary for the other to exist; one spreads to another. The whole power of my works lies in the fact that all the time I combine utility and art, and to a different degree, depending on the project, I incorporate functionality into fine art or fine art into functionality. Dualism can be seen in separating art from design. Simultaneous duality manifests itself in retaining the unity despite discrepancies between art and fashion. The installation in the form shown during the exhibition is definitely a work of art. Yet, merely a few cuts can reveal the functional aspect of the shoes incorporated into it.

The quest for new creative freedom is especially important in the contemporary world full of consumerism and commerciality. This reflects the bipolarity of the installation perception - the shoe objects can be perceived as either dominated by the installation or as emerging from it. It was to serve as an allegory of fashion world

monopolized by world brands imposing trends. Obviously, a designer must follow these trends, but he cannot be a duplicator or what is worse a plagiarist. In today's world it is extremely difficult but essential to be original and not to succumb to the view that everything has already been done in fashion and the role of a designer is only to follow fashion dictatorship. Inspirations, innovations, technologies, novel materials, creativity – all permit for the real combination of these ostensible contrasts – being fashionable and original in creative activity, adjusting to the background or standing out from it. The similar possibilities should be given by fashion to its users, namely it should allow for self-expression, standing out from the background created by current canons and trends.

The Internet Polish Language Dictionary by PWN¹³ proposes as many as three definitions of the term *transposition*. Calling the installation with this word was dictated by the following definition: *transposition is a change of a work's or object's, etc. character; also: this what was created as a result of such a change*. Similarly, the dictionary edited by Szymczak¹⁴ presents this term: *transposition is adapting something to a different use; the adaptation changing a thing's character*. The transposition understood in this way pervades the above mentioned objects and the installation created with them. The installation can be investigated on two levels: literally and figuratively described above. The literal transpositionality is linked to the character of its form. Its setting, appearance and the meaning itself can be realized in all sorts of ways. This is perfectly noticeable in the author's own cycle of black-and-white photographs entitled "PHOTO-TRANSPOSITION-SHOES".

The idea of transposition lies behind my further activities realized within this postdoctoral work being discussed in this paper. The next elements of the exhibition are three spatial compositions: "OPENWORK SYNTHESIS OF LIGHT" – clutch bag 1, "BAG2" and "BAG3". All of them were surrounded by frames and are openwork clutches made with the laser etching technique. Not without any reason, the name of the first bag is different. This bag is a key element, a link to "TRANSPOSITION SHOES" installation as well as to my previous works, namely "THE ORGANIC LIMITED" and

¹³ *Polish Language Dictionary*. Source: PWN <https://sjp.pwn.pl/szukaj/transpozycja.html>

¹⁴ *Polish Language Dictionary*, Szymczak M. (ed.), Polish Scientific Publishers PWN, Warsaw, 1994.

“SYNTHESIS OF STRUCTURES AND ILLUSIONS”. This bag is in fact a functional embodiment of these described further in the following summary expositions, my first authorial project inspired by the organic form adapted to a new, appropriable role and at the same time my first attempt to limit the unlimitedness of art and fashion. Openwork, laser etched cuts were used further to create something completely new and to show unlimited sources of inspiration and transposition. Having added zips and eyelets, expressing their leather forms, I underlined their functional aspect; surrounding by frames transformed them into an artistic composition. They are real fulfillment of the transposition temporary stage from fine art to design art.

The culmination and the most innovative project in my to date career is definitely the artistic installation “MULTIBAGS”. It consists of the cycle of four inventive bags “CUTOUTBAG” and the cycle of four artistic photographs “PHOTO-CUTOUTBAG”. In this installation behind each bag model spreads its almost mirror reflection in the form of the photograph, the size of which corresponds to the real size of the bags. Looking from a distance, the whole creates a spatial composition and it is difficult to spot a traditional bag image. Its illusively similar elements are more and more easily distinguished as they are being approached and the whole exposition being at first glance fine art installation is gradually revealing its multi-functional countenance. The illusively, almost identical forms are starting to unveil their unique traits. Each bag is different, they differ in size, the number of elements, but above all in the way the material creating them is treated.

“CUTOUTBAG1OPENWORK” is based on the openwork structure made by laser etching technique. It is about 42 cm wide and 180 cm long. It consists of four elements, one of which has a metal zip while the rest of them have one eyelet of various size and shape. Inside the bag there is a tulle lining.

In “CUTOUTBAG2CUTS” laser cutting technique was applied. Inside there is also a tulle lining. It is a bag sized approximately 42 x 150 cm and it is formed by three elements: with one big eyelet, with a metal zip and with two small eyelets.

“CUTOUTBAG3PLAIN” consists of four elements made from plain natural leather. Two elements have metal zips and the other two have eyelets. Its whole size is about 42 x 190 cm.

The last of the bags “CUTOUTBAG4PRINTED” is also approximately 42 cm wide, but it is about 170 cm long. Its four parts are decorated with leather prints. Two of them have an eyelet and a zip. The other elements have either only a zip or an eyelet.

The installation was enriched with two bag models: “MULTIBAG SHOPPER” (size: approx. 80 x 50 cm) based on the laser cuts and “MULTIBAG CITY” (size: approx. 80 x 42 cm) made from chamois leather decorated with prints imitating snake skin. The models perfectly present a multi-function aspect of “MULTIBAGS”. There is no one imposed way of wearing them. It is the recipient, the user who decides about it and during the exhibition the visitors could experience and carry out the transformations on their own. The artistic installation is slowly turning into a showroom offering products to customers and letting them not only look, but also touch, check, try on... Accessories must have a commercial and functional character. In contrast to my colleagues: painters or sculptors, my problem lies in the necessity of transforming fine art into functional art, I cannot stop at fine art. I would not be a designer if my designs were only to be shown in galleries. I have to combine functionality with fine art.

The transpositional character of “MULTIBAGS” and their multi-functioning is not only connected with the possibilities described above. As I mentioned before, each bag was presented on the background of its illusory mirror reflection. These large scale authorial photographs reveal the subsequent stage of the object transformation, that is the possibility of cutting out their particular elements. They expose the main innovative philosophy of *cut out bag* – cut out what you want and how you want. They are certain user’s manuals, highlighting the functional aspect of the works they present and transforming once more the artistic installation in the art gallery into the goods display in the showroom.

The key design assumption of “CUTOUTBAGS” is their functionality. They are an absolutely multi-function product design. Each bag functions as a whole and separated. Thanks to possibilities of various ways of wearing them as a whole as well as the system of cuts, they are an example of a personalized product juxtaposing with the homogenization of the fashion world. Yet, their appearance was also important. In the past, the function was the only marker of a good product, nowadays a good product

needs both an engineer and a designer. Esthetics is visible in each thing surrounding us, we buy them not only because of their functions but also because of their appearance. “MULTIBAGS” are an innovative design addressed to people appreciating functionality, original design solutions, individuality and creativity. People who want to be fashionable but at the same time they do not want to melt into the crowd.

Each of “CUTOUTBAGS” was made of one piece of natural leather; thanks to this, the material waste was kept to a minimum, as it was fully transformed into the product, it became the product itself. This is a kind of a tribute to the material which has been accompanying me since the beginning of my footwear and leather accessories designer work and which is an indicator of their quality. I have been always delighted by the possibilities of creative exploitation of leather which is a perfect background for my designs. This time, I reserved for it the primary role. The approach is also a sign of my support for the eco-designing idea, that is designing considering both the traditional assessment of a product in terms of constructional, technological and organizational aspects and the product’s impact on the environment on each of these stages. Raw hides and skins are renewable side products which in chemical and mechanical processes can be transformed into semi-finished products used in many industrial sectors. Accepting such a viewpoint, finished leather should be treated as a natural and renewable alternative to oil based products which are erroneously called ecological leather or eco-leather¹⁵.

Nevertheless, it cannot be forgotten that converting raw skins into leather during the tanning process is fraught with high risk of a negative impact on the environment connected with the emission of various contaminants as well as huge raw material consumption such as raw skins, water, energy or chemical substances¹⁶. Hence, it is so important to reduce the loss of natural leather to a minimum.

¹⁵ *Social and Environmental Report of the European leather industry* prepared within the context of the SER III (Social Dialogue Project) implemented by the social partners of the European Tanning industry: COTANCE and industriALL-European Trade Union.

Source:

<http://www.cotance.com/socialreporting/SER/EuropeanSocialandEnvironmentalReport2012.pdf>

¹⁶ *Breathing LIFE into greener businesses. Demonstrating innovative approaches to improving the environmental performance of European businesses.* Authors: Schiessler N., Hudson T., Thorpe E., Office for Official Publications of the European Communities, Luxemburg, 2008. Source: <http://ec.europa.eu/environment/life/publications/lifepublications/lifefocus/documents/greening.pdf>

The *cutoutbag* philosophy itself complies with the eco-designing principles. Not only does it generate almost no material wastage but also it optimizes the product life cycle. After having used all possible methods of wearing the bag, one can cut it, what lets to reuse the bag in a new way. Thus, it is some kind of *autorecycling* or *interrecycling*.

“CUTOUTBAG” is also an answer to a new kind of beauty – fast fashion in which each season introduces something new. Everything must be invented and designed faster. In the past, a canon existed for even several decades, nowadays one-season fashion is dominant. The Internet, especially social media, allows to unlimited access to all fashion news and trends which are available from every place and at any time. Its resources are also a huge database for designers, particularly in terms of the assessment of the designs’ originality and innovativeness. The Internet is a catalyst of the fashion and art world. This acceleration in the access to information and its flow definitely fosters the brevity of fashion. Being out of fashion is impossible in designing, continuous transformations of designs, their adjustments to the trends and the users’ requirements are essential. The concept of transposition is the perfect expression of this process, and thanks to the idea of “MULTIBAGS” this short fashion can last longer.

“MULTIBAGS” are also an attempt to popularize handmade being an indicator of uniqueness and originality as well as of the high quality of material and workmanship. It is not without reason that the bag edges were not worked. They were supposed to stress the originality and prove that natural leather had been used in the production. Leaving the exposed edges is an easy method of distinguishing natural leather from leather-like materials which are widespread in the footwear and accessories market. When so-called eco-leather is used, the edges are rarely exposed since they make prompt and full disclosure of the secret information concerning the material used for the production. I would attribute to the edges a key role in differentiating between these confusingly similar for an average customer products. For a customer, who is often deliberately misled or for whom the only determinant of using genuine leather is the product’s prize.

The uniqueness of “CUTOUTBAGS” is also related to the process of their creative designing. Almost since the beginning, my artistic activities have been associated with working as a designer in footwear companies. My previous collections were always more or less ruled by the target group’s, usually women’s, expectations. It was likewise in case of my previous designs of clutch bags, typically women’s bags. “CUTOUTBAGS” were not classified in this way. Focused on the transposition of their form and function, I did not address them to any of two sexes, but to both of them, or maybe to an arising in the contemporary world the third sex, precisely speaking, androgynous sex identity combining stereotypically masculine and feminine traits. The androgyny concept has been existing in the philosophy since its beginning. Plato¹⁷ was already mentioning it in the following words: *Long ago our nature was not what it is now, but very different. There were three kinds of human beings, not two as there are now, male and female. In addition to these, there was a third, a combination of those two; its name survives, though the kind itself has vanished.*

Nowadays, fashion more and more frequently addresses androgyny – from androgynous models to promoting unisex clothes and accessories. To some extent, this is the fashion response to the changes in the contemporary world, especially socio-cultural processes. In this perspective, one can spot one of the key differences between fashion and art – the former is restricted by various conditions while the latter is not limited and does not follow any rules or restrictions.

“MULTIBAGS” installation is to emphasize their evaluating on numerous levels. They are multi-functional, multi-ideological, and by all this, multi-transpositional. The installation itself is an example of transpositioning fine art to completely functional art. “MUTLIBAGS” are an innovative bag design which can be successfully introduced to the fashion market.

In conclusion, “TRANSPOSITION” highlights the multitude of the mutual exchanges of its particular parts:

- art to design, and vice versa,
- leather to bags and accessories,

¹⁷ Plato. *Symposium*. In: *Plato on Love*, edited by C.D.C. Reeve, 2006, Hackett Publishing Company, Indianapolis/Cambridge, p. 48

- bags to other bags,
- one function to the other.

The installation described above was presented in May and June in 2017 in “Ogród Sztuki” gallery in Konstancin Łódzki. The exposition refers to the philosophy of Louis Vuitton fashion house, appreciated and promoted by me. This is definitely one of the best examples of the multitude and complexity of interactions between fashion and art. The love for art is visible in almost every activity of the company. It can be seen in architecture and interior design created by the most prominent architects and artists. Louis Vuitton is also famous for its cooperation with artists while designing their products which themselves may aspire to the title of works of art. In the circle of artists cooperating with Louis Vuitton there were, among others: Stephen Sprouse, Takashi Murakami, Richard Prince or Yayoi Kusama. Artists also created shows and expositions of Louis Vuitton products transforming them into performance art. Last but not least, Louis Vuitton is also known for artistic photographs with the bags playing the main role.

Artistic photography also complements my activities on the verge of fashion and art. I intensify the work’s expression, often giving the new character to it. All the photographs were taken in the black-and-white technique which is often considered as more similar to art due to transforming the naturally colourful world. In case of the being described “TRANSPOSITION” using black and white provides a more genuine picture of the installation. What is more, black and white have been accompanying my artistic and design activities for a long time and they represent their meaning much better. The two poles on the achromatic grey axis. Different, but complementing each other perfectly.

“TRANSPOSITION” is me – a research scientist and an academic teacher, a student and a teacher, a theorist and a practitioner, a shaped and seeking man, but first of all, an artist who is a designer and a designer being an artist. My artistic experience is undoubtedly complemented by working as a footwear designer in footwear companies. These two seemingly contradictory worlds are a perfect match and at the

same time provide clear evidence of the effectiveness of transpositioning fashion to art and vice versa.

The cooperation with footwear companies is also an opportunity for me to recognize the newest technologies exploited during mass production. The access to this kind of knowledge enables me to realize even the most daring artistic and design visions, which are often limited by the technical capacity. The companies let me carry out my research studies as well as make their latest generation of machinery available to the students of my studio. Moreover, I have permanent access to trendwatching analyses results which combine fashion and design trends with economic, social or technological changes. My cooperation with footwear companies has one more predevelopment aspect. It is related to annual participation in the most important footwear events such as international footwear fairs GDS & Global Shoes in Dusseldorf, MICAM in Milan or Lineapelle international components fair in Milan, too. Such events attract thousands of exhibitors in the footwear, leather goods and accessories industries. They are a great occasion to promote Polish brands acclaimed for the quality and design. They also let me find out about the latest trends, participate in professional fashion shows or exchange experiences.

The work of a designer and the necessity to follow guidelines surely restrict the designer's usually unlimited creativity. The basis of good footwear and leather accessories design is the need to embrace and adjust to the current trends with simultaneous maintaining originality of designs which cannot be only *a copy of a copy of a copy*, referring to the words of Nine Inch Nails, an American rock band.

Such originality can be achieved by drawing inspirations from fine art. My shoe designs prepared concurrently with the above described "TRANSPOSITION" are real proof of fashion and art synergy. At this point, I would like to demonstrate it with an example of my shoe designs realized for Axel company. This is an exceptional company on the Polish market which was awarded many times during international footwear fairs. It specializes in footwear for sensitive and problem-prone feet. The user comfort is the design principal, and as the chief designer I was the initiator of numerous improvements maximizing it.

Designing footwear in such a company is subject to many restrictions. Despite this, I constantly prove that referring to fine art in my design enables me to create projects which fulfill all recommendations for shoes for sensitive and problem-prone feet but not at the expense of their esthetics. In my designs, similarly to the above presented “TRANSPOSITION”, wrinkles, openwork, cuts are predominant. They are used to maximize the shoe comfort but also to camouflage the applied health promoting solutions, which often adversely affect the shoe look. The designs are a tangible sign of “TRANSPOSITION” existence, thus transferring a product the functionality of which is the key design assumption to a higher level, where this product fulfills all the comfort requirements being at the same time trendy, or simply beautiful. This is particularly important in case of the target group of my designs: women suffering physically and mentally because of their feet, frequently full of complexes because of them, dreaming about getting rid of pain but also about being attractive. The proposed designs allow them to transition themselves into a beautiful, self-confident person. After all, “*A woman in good shoes is never ugly*” as Coco Chanel said. In my cuts, openwork, wrinkles, the women can hide their pain, suffering, complexes and even for a while, forget about them. The cult of beauty and good look is ubiquitous nowadays, all derogations from it are a source of many frustrations which I, as a designer, can and should remove. For me, this is the last and the most important element of “TRANSPOSITION”.

II. Additional artistic achievements after completing the Ph. D.

Obtaining the Ph. D. and becoming the head of Footwear and Leather Accessories Design Studio at the Faculty of Textile and Fashion in the Strzemiński Academy of Fine Arts in Łódź were two events which equally influenced my retrospective reflection on previous work and prospective analysis setting goals and directions my further artistic and design activities as well as the operational concept for this unique in Poland studio. It was necessary to continue the previous ideological assumptions of its many-year leader and my mentor, oracle and friend, professor Irmina Aksamitowska-Szadkowska with simultaneous concern for the need of the novum.

But now, when the last becomes current, despite its existential derivative of this what is past, it becomes its existential base; keeps in existence what is past, in obsolete existence, yet autonomous, and is the condition of its existence.¹⁸

Being sort of dominated by designing shoes which were the theme of my Ph.D. thesis as well as the centre of my attention in the professional career as a footwear designer in numerous footwear companies, I directed my creative activities towards accessories, more specifically bags. Bags seemed to be more predestinated to creative activities due to their incredible potential. The effect of this search for the desired direction of my artistic work was the collection of thirteen clutch bags inspired by the leather structure in 2014. The collection was presented during the 20th anniversary of “Ogród Sztuki” gallery in Konstancin Łódzki and its title: “BAG AS AN OBJECT OF CREATION” perfectly reflected my first step in self-defining my artistic path. They were bags inspired by the leather structure with multiplying wrinkles creating unique patterns being the bags’ main decorations. Their natural expression was not defaced despite using unconventional leather type combining matt with gloss. It emphasized the target structure and at the same time was the decoration for those simple, minimalistic

¹⁸ Ingarden R., *Controversy over the existence of the world*. T.1, e. Gierulanka D., 3rd ed. with later amendments, PWN Warszawa, 1987, p.201 (author’s own translation)

forms. Although I was satisfied with the achieved result of the action taken, I felt that it was not the end, but merely the beginning.

The ordinary beginning of the extraordinary...

Everything that happened in our life has its impact on perceiving the present. Nevertheless, there are such events which when noticed and correctly interpreted are the moments of change, the verification of past values and the creation of new meanings. The events of this kind are truly coincidental in their nature contradicting causality and determinism. Such an event which has grown to a symbol of a numinosum since its happening is an unusually usual incident treated here as the concurrence of unconnected causal phenomena.¹⁹

Visiting my mentioned above friend, Professor Irmina Akasamitowska-Szadkowska, my attention was drawn by a huge knot of vine shoots having been dug out from the ground surrounded the house. This abandoned, needless, or even obstructive knot caused my huge delight not restrained by the lump of dirty soil but reinforced by the vision of its form's multiple possibilities. It was this long-awaited inspiration, this dreamt flash of enlightenment, *amazement over the beauty of the object, both a work of art or a nature object [...] aesthetic satisfaction leading to the state of emotional uplift, forgetting about oneself and losing oneself in the object*²⁰. The subjectivity of this delight was perfectly reflected in my husband's eyes who helped me to take this monstrosity out of the car. Hours spending on scrubbing, hectoliters of paint to preserve the shape of tangles and give them clarity, the moments of doubt interlaced with the moments of emotional uplift, and finally, enclosing of the final effect within the framework of "THE ORGANIC LIMITED". This unusual coincidence became a milestone shaping and directing my work as a designer and an artist, or an attempt to combine these two areas. Tangles, interlaces, openwork

¹⁹ Jung C.G., *The Rebus or Lapis Philosophorum*, transl. Prokopiuk J., Polish Scientific Publishers PWN, 1989, p. 511 (the author's own translation)

²⁰ Szkołut T., *Henryk Elzenberg's theory of aesthetic values*, *Aesthetic Studies*, 1973, t. 10, p. 262 (the author's own translation)

dominated my designs – they are a symbol of reciprocal actions between art and design, spirituality and empiricism, searching for inspirations in fine arts.

If the world itself is totally deprived of values, so art that treats this world as its company, plays a very substantial role for it: assigns value to it in the form of aesthetic beauty.²¹

The functionality and embodiment of fashion seem to be the main feature distinguishing it from the spiritual world of art; however, art and functional fashion should be treated as two opposing poles of one continuum which contains a numerous transition forms similar to one or the other end. Thus, it is impossible to set a rigid borderline indicating the moment when the art and fashion hybrid is considered as belonging to one of the poles only. It is also easier to prove that a given object is art than to contradict it. Art has been accompanying the man since the beginning of mankind and has been evaluating simultaneously. The richness of its heritage and the complexity of its forms are not possible to embrace in one universal, accepted by all, definition. One can list a range of its characteristic traits but cannot determine such features which would show compliance with the criteria enabling affiliation with the world of art. Hence, alternative or disjunctive definitions of art are widespread. They are based on the conjunction *or*, and they stress the ambivalence of this term.

Simply, the essence of human existence requires accepting the inability of embracing the whole, the inability of recognizing the entire sense of the whole, the inability of proving oversense.²²

The above mentioned tangles also highlight the role of various coincidences which we experience every day, a multitude of decisions and their consequences. They especially affect artists and designers whose careers are often related to a combination of circumstances. These two worlds – fashion and art – are characterized by the high degree of unpredictability and volatility, especially these days affected by rapid

²¹ Wiśniewski R., Tyburski W. (eds.) *Elzenberg – tradition and the present*. Scientific Publishers of Mikołaj Kopernik University, Toruń 2009, p. 97 (the author's own translation).

²² Frankl E.V. *Homo patiens*. PAX Publishing House, Warsaw, 1998, p. 71 (the author's own translation)

technological development, the medialization of life and consumerism. We can compare it to the one-hole net mentioned by Szymborska – as a barrier to an artist, or a multitude of opportunities.

(...)
*You were saved because you were the first
You were saved because you were the last*
(...)
*So you're here? Still dizzy from
Another dodge, close shave, reprieve?
One hole in the net and you slipped through?
I couldn't be more shocked or
Speechless.*²³

These deliberations on the complexity and a wide range of the interactions between fashion and art were embodied in the earlier mentioned installation “THE ORGANIC LIMITED”. Natural, organic, tangled forms were limited by frames and their expression was based on strong contrasts: limitation – infinity, physicality – spirituality, chaos – organization, complexity – simplicity, beauty – ugliness, tangle – frames. This is an attempt to catch the elusive or close the infinite, the metaphor of a definition tangle and the complexity of the terms: fashion, art, design; it is a symbol of endless reciprocal inspirations and interactions between art and fashion; the embodiment of the unlimited creative work and the sources of its inspirations. In the installation there were two such forms: “THE ORGANIC LIMITED 1” (size: 118 x 118 cm) and “THE ORGANIC LIMITED 2” (size: 60 x 60 cm) which are an unsuccessful attempt to limit this symbolical infinity. It is possible to eliminate the particular parts of this tangle, but its form remains unchanged. Likewise, it is impossible to restrict entirely the term art as its new countenances are still appearing, it is evolving, hence, its borders need to be redefined all the time. The installation was the inspiration for the collection of eight bags – objects entitled “SPATIAL FORM OF STRUCTURES AND OBJECTS”, made from manually modelled plastic panels combined with leather. Surrounded by frames, the openwork bag “OPENWORK SYNTHESIS OF LIGHT”, clutch bag 1, made with laser etching technique was the link between this organic work – the inspiration and functional designs influenced by it. This bag was also exploited in the

²³ Szymborska W., *Could Have* 1972, translation: Baranczak S., Cavanagh Clare; 1996.

previously described post-doctoral installation “TRANSPOSITION”. The collection is also the beginning of my monochromatism, or to be more precise achromatism. I resigned from using colour in favor of black, thanks to which, the form and structure became the only variables and indicators of my designs, the expression of which was intensified by the use of the white background.

“THE ORGANIC LIMITED” exhibition was presented in October 2014 in “Ogród Sztuki” gallery in Konstantynów Łódzki. Its elements were also shown during The 13th National Exhibition of the Polish Tapestry associated with the 15th International Triennial of Tapestry in Central Museum of Textiles in Łódź, presenting the world accomplishments in the field of artistic textile.

Another solo exhibition called “SYNTHESIS OF STRUCTURES AND ILLUSIONS” took place in “Look” gallery in Fashion Promotion Centre of the Strzemiński Academy of Fine Arts in Łódź in September, 2015. Inspired by the vines tangles, I decided to analyze and monitor my fascination and to gather my all works on the premises of the gallery. The title “SYNTHESIS OF STRUCTURES” is a cycle of nine low reliefs (size: 25 x 25 cm) assembled together. Each low relief is surrounded by a frame being once again a symbol of the artist’s creative search for enclosing in the work the unlimited possibilities given by the material, especially leather material. Contrasts dominate over the whole: white combating black, gloss opposing matt, texture emerging from smoothness. Different and separated, but together creating an illusory harmony. The collection of sixteen clutch bags (size: 27 x 27 cm) presents equally illusory synthesis. From a distance, they are confusingly similar to the above mentioned law reliefs due to the same kind of wrinkles. Nonetheless, contrary to them, they are completely functional objects, the patterns of which form an open whole, even suggesting the possibility of adding more. They are the punch-line to the term synthesis, thus creating a whole which is more complicated than its elements. Even Aristotle claimed that the whole is greater than the sum of its parts. Similarly, the fashion and art fusion, the synthesis of these two infinities, make the creative effects be also infinite.

The described artistic and design output was shown during many exhibitions, such as “Meetings with fashion” in Łęczyca, during the educationists from the Łódź

Department of Clothing exhibition in Poznań, in “Ogród Sztuki” gallery in Konstantynów Łódzki (“Artists from Konstantynów Łódzki in ASP Łódź”), during the exhibition of the educationalists from our Department of Clothing in Museum of Ethnography and Art Crafts of the National Lviv Academy of Arts in Ukraine, at the exhibition “Textile visions” in The Andrey Sheptytsky National Museum in Lviv in 2017 or at International Fashion Fair “Fast Fashion Łódź”.

I also created hundreds or even thousands of footwear designs within my cooperation with footwear companies. In ABIL company I designed exclusive collections of shoes produced in limited series for individual customer’s special order. It was an exceptional challenge and the realization of almost every designer’s dream – to create an unrepeatable pair of shoes of the highest quality which are perfectly fitted to the anatomical conditions of a given foot. I worked for But-S company, too, and in 2016 and 2017 within this cooperation I prepared collections for the largest footwear manufacturer in Europe – CCC Group. I am also connected with AXEL company which specializes in shoes for sensitive and problem-prone feet and which in 2015 launched an additional special line of medical footwear sold under the name Kosela Medic. In AXEL company we introduced a lot of facilities in the external and internal layer construction. The shoes are made only from natural components, which are selected with paying special attention to providing optimal conditions of use. Moreover, each shoe model is equipped with a special insole maximizing softness and flexibility while walking. The shoe uppers near ankles and heels are protected with a special layer of soft foam preventing from pressures or scrapes. Hook and loop fasteners are often exploited as they make putting footwear on easier as well as provide a better adjustment to the foot. All stitches are conducted in places not causing pain or scrapes. The tips are wide, high and soft and they do not restrict toes. The similar constructive solutions are used in soles – their lightness, softness and flexibility improve the comfort of use as they react appropriately to all foot’s pressures, bending correctly on the joints line and cushioning shakes in order to protect the spine. Complying with the needs of people with untypical foot anatomy, we rose the width of all models from G ½ to K. The shoes have also wider uppers, which are not often applied among other footwear manufacturers. The bottom surface of the sole is

specifically carved to protect from slippage. Furthermore, we were one of the first inventors of non-slip heel tips. The maximum height of the heel is 3.5 cm, since this height ensures the stability of walking and influences positively the physiological leg setting.

The work in these three footwear companies with such various business profiles and such a wide range of products is undoubtedly a huge source of knowledge and practical skills related to designing in the broad sense. The shoes designed by me were presented at many exhibitions and footwear fairs in Poland and abroad. My designs for AXEL company were annually shown during “Shoe Days Polshoes” in Cracow, Warsaw and Poznan. In 2013, I took part in “Footwear Contracting” fair in Lublin, in 2012 and 2013 in “Rehabilitation Fair” in Łódź, and in 2014 in “International Fashion Fair Ptak Expo Łódź”. In 2015 and 2016 my designs were presented during “Brandboxx Schuh” fairs in Salzburg, the biggest shoe fair in Austria. Since 2014 my shoe collections have been exhibiting at “Mitteldeutsche Schuh Messe Shoe Time” fair in Schkeuditz in Germany, and in 2015 my shoes were shown during “Toronto Shoe Show” in Canada.

My artistic creation has one more aspect, surprisingly not related to fashion and designing. It is painting – especially the plein-air, landscape one. I treat it as an escape from everyday life, quieting down, unhindered creation having its ultimate aim in expressing the experience of natural beauty. It is a kind of returning to the beginning of my artistic way, the return to the roots. Thus, I am always delighted to take part in various plein-air painting workshops. “Painted landscape of Łódź region – Nature Eco Art” – the international plein-air painting workshops is one of such examples. They are organized annually in different districts of Łódź voivodeship and are a chance for developing my passion as well as meeting local artists and their works which are often impressive and surprising. In 2014 the plein-air painting workshops took place in Pabianice district and the painting entitled “DIRT ROAD” was my contribution. The 8th edition of the event was in Opoczno district and I called my painting “TREES IN THE SUN”. Next year, in 2016, the plein-air painting meeting was organized in Zgierz district where my “MEADOW” was created. The last so far, the 10th event attracted the artists to Radom district, and during it I created the work “BEFORE STORM”. All the

works could have been seen at the plein-air painting exhibitions as well as during the vernissages and the plein air painting catalogues.

In May/June 2017, I also took part in the second edition of the plein air painting workshops “The City Portrait” organized by the Municipal Culture Centre in Konstantynów Łódzki. I entitled my work “TREES”. The painting was a part of “The exhibition of paintings by artists from Konstantynów Łódzki” in “Ogród Sztuki” gallery in September 2017 which accompanied the celebration of The City Festival.

The end is the beginning...

Concluding my achievements to date, I am certain that definitely it is not the end of my artistic and designing way, but the next beginning. Since:

*Every beginning,
is only a sequel, after all,
and the book of events
is always open halfway through.²⁴*

²⁴ Szymborska W. *Love at First Sight*, 1993. Translation: Baranczak S., Cavanaugh C. In: *MAP: Collected and Last Poems by Wislawa Szymborska*. Houghton Mifflin Harcourt Publishing Company, Boston New York, 2015.

III. Didactic activity, dissemination of knowledge and art

I have been involved with the Footwear and Leather Accessories Design Studio of the Strzemiński Academy of Fine Arts since 2008 and I have been its head for three years. Working there is a source of continuous intellectual and artistic development. I have the possibility of contact with prominent figures from the art and design world while conferences, seminars, training, discussion panels, exhibition, etc., but above all every day I can directly and actively commune with various art and beauty faces, I can cooperate with people having similar fascinations, I can shape my openness to alternative ways of thinking and expression as well as we can inspire each other. Thanks to all this, I am a part of the evolution chain of art and culture, having the honor of forming them.

As a research worker I conduct extensive studies focused on the possibilities of creating unique model forms for prototyping accessories, footwear and jewellery with the use of modern casting technologies and 3D modelling. The realization of such a research task is based on using the capabilities of the 3D printer The Form 1+ which prints with hardened resin in incredibly precise stereolithography technology. Owing to this, it is possible to prototype diverse shoe elements such as: heels, buckles, clamps, eyelets, fastenings, or decorations. Apart from printing in a typical for prototyping technology, the printer also enables to print with a material designed specifically for casts or a material retaining flexibility after printing.

Jointly with the Institute of Leather Industry and the University of Lodz, I contributed on the application to the National Research and Development Centre for co-financing the project aiming to design and implement, with the use of modern technologies, innovative footwear for people after the age of sixty.

The health aspect of designing footwear is especially important to me. In August 2012, I participated in the training “Special footwear for adults with sensitive, diabetic and arthritic feet” organized by the Institute of Leather Industry in Łódź, Cracow branch. The problem of foot deformities is more and more common in today’s world and we should not forget that such illnesses can be the reason for problems with upper parts of body, especially with the spine and can influence the overall health.

Socrates used to say: “*When our feet hurt, we hurt all over*”. The problems of sensitive feet affect not only elderly people but also children and young people. In addition to hereditary defects, they can be also caused by contemporary lifestyle: a low physical activity, obesity, but also uncomfortable, ill-fitting and of bad quality shoes. I am aware of an enormous responsibility of a designer who in that case must combine fashion and aesthetics with the knowledge on the sensitive and problem-prone feet protection.

I use my knowledge, skills and experience to support my students’ development. As an academic teacher, I organize various forms of education: lectures, seminars, workshops, regular classes within bachelor studies of the first degree and master studies of the second degree. Every year I prepare curricula and teaching plans, describe the requirements for semester exams as well as task and exercises to realize within a semester which are assigned and assessed during semester exams. I have been the supervisor and reviewer of many diploma theses, both bachelor’s and master’s degree. So far I have been the supervisor of seven master’s degrees of the first specialty, four master’s degrees of the second specialty, three bachelor’s degrees of the first specialty and three bachelor’s degrees of the second specialty.

I am also a lecturer on postgraduate studies “Fashion, Stylization, Trends” at the Faculty of Textile and Fashion of the Academy of Fine Arts in Łódź within a field of “Fashion Design”. I conduct classes in “Designing accessories”. I have educated about 110 students so far.

In 2017 I prepared the curriculum of the course “Accessories in the fashion world” within International Summer Courses in Printmaking and Textile Art PATA organized by the Academy of Fine Arts in Łódź and the Art Centre KAUS Urbino.

I am also a bachelor and master diplomas’ commissioner for the full-time and part-time studies in the Department of Clothing. The organization of diploma exhibitions and defending the thesis are extremely important events in the life of young novice artists. The graduates have been preparing for this moment for months, they arrange the display area in a desired direction paying attention to every detail of their often first solo exhibition. My duties as a commissioner include: preparing the

diploma exams schedule, informing the diploma commission members about the dates as well as supervising their proper conduct and documentation.

I constantly improve the quality of teaching. As a member of the Commission responsible for The Teaching Quality I prepared the principles describing the expected students' learning outcomes concerning their knowledge, skills and social competences. Knowledge is a starting point of all creative actions. As a result, it is necessary to provide the students with the information on the artistic work realization, artistic styles, technologies, as well as financial, marketing and legal aspects related to an artist profession. Nonetheless, art school should mainly train students in the ability of expression, using artistic tools or exploiting the proper techniques or technologies. It is also vital to develop cooperation skills needed in collaborative projects and abilities to prepare written works, speeches or public presentations of own achievements. It is equally important for the students to acquire key social competences such as independence, effective use of imagination, intuition, creative thinking or emotionality, flexible thinking, the ease of adaptation to new circumstances, controlling own behaviours and preventing fears and stress, self-assessment skills, constructive criticism, communication skills, and assessing own activities from the social, scientific and ethical viewpoint. The Academy of Fine Arts graduates must also know and understand the basic terms and rules in the field of industrial property protection and copyright protection.

Sharing experiences with other academic teachers is particularly effective in rising the teaching quality. The example of such an action is a discussion panel "Two Departments". The representatives of the teaching staff from the Strzemiński Academy of Fine Arts Department of Clothing in Łódź and the Poznan University of Arts took part in this debate. It was an excellent chance to listen to very interesting lectures devoted to the specificity of the teaching design methodology in art schools, with a special attention to innovative teaching approaches.

In September 2017 I also took part in 1st International Conference of Artistic Textiles "The teacher and the student" organized by the Academy of Arts in Lviv.

The major didactic assumption in my Footwear and Leather Accessories Design Studio is finding a consensus of fine art and functional art. We look for optimal design

solutions, attempting to reconcile fashion trends with the designer's individualism. We try to create from the very beginning, from spatial structures which are leathercraft forms to small details deciding about aesthetics and decorativeness. Using computer programs (2D and 3D) we seek the proper ways of presenting the link between the construction and the solid and shape of the last; manipulating with visual effects we give a desired and original look to all footwear and accessories products. Experimenting with our visual solutions, we search for new technologies and materials, expanding the range of artistic expression considering constructional and technological rules. Nevertheless, the author's innovative and original design solutions are always the basis.

My pedagogical qualifications are increased by my active working as a footwear designer in reputable footwear companies (Axel, Abil, But-S, CCC). Many years of work in footwear companies is my chief asset as an educationalist. Since my main role is to prepare young people for taking up the profession of a footwear and leather accessories designer, it is necessary to be up to date with this industry. Showing the good and bad sides of working in a small company and a big corporation, designing shoes for individual customer's order and for mass production, task designing or finally the ways of finding the balance between aesthetics and function – all of them are crucial elements in introducing students to the reality of working as a designer and they perfectly prepare our graduates for this profession. This kind of knowledge cannot be found in books or the Internet, it must be acquired by oneself, experienced, understood...

I also cooperate with footwear and accessories companies in order to organize workshops and apprenticeship for the students where they can get to know the newest design and production technologies, which are impossible to implement in school conditions due to huge costs. Many of my students were employed in these firms in the position of independent designers: Katarzyna Ditrich, Małgorzata Prałat and Agnieszka Zarzycka in Gino Rossi company, Magdalena Pupczyk and Małgorzata Juskowiak in Kacper company, Agnieszka Zarzycka and Magdalena Pupczyk in Nord company, Maciej Piłat in Maciejka company, Olga Bratkowska in Nagaba company, Sara Heberlein in Calzo and Helbut companies, Agata Bednarek in Loft37 company,

Zofia Anderwald in But-S company and Julia Szczecina in a footwear and accessories design department in Reserved company. The professional successes of my students are the best evidence for the effectiveness of our studio's actions.

The Footwear and Leather Accessories Design Studio attracts both young artists and young designers. The main task, yet very difficult one, is to make the former aware of the necessity of following the design propaedeutics in their exceptionally original ideas and at the same time develop the creative potential of the latter focused on the product functionality and utility. Forming our students' personalities is a creative process, and Louis Vuitton company proves that this is the right way as the designing process is very similar there: they leave some space for a designer, both for his artistic and commercial actions. I encourage students to draw inspirations from fine arts and to follow Louis Vuitton design. For instance, I faced my students with the following task: *Accessories and footwear are functional art; however, they can also have fine arts traits – prove it as an artist and a designer. Use your favourite works of art (own or other's), design the authorial footwear and accessories collection for autumn-winter season 2016/2017 concerning your own logo and components. Think up your own advertising, photographic and media campaign, shops and exhibitions. Try to refer to your diploma conception.* As a result, various projects were invented and all of them had the common denominator – fine art: inspirations by author's own collages and Andy Coolquitt's, Andy Boot's and Ron Nagle's works; by the sculpture elements made in ceramics technique; by the author's own cycle of paintings in the field of geometrical abstraction or optical art movement; or by mimetic art. The effects of the artistic and design actions were surprising. The designers proved themselves that functional art does not mean the resignation from being an artist. On the contrary, fine art can be a recommendable inspiration which is not opposite to its functional counterpart. Nevertheless, an artist being a designer cannot forget about various requirements which his collection must follow – from the current trends to the right exhibition of the projects.

Being an academic teacher is perceived by me as a mutualism, or even a symbiosis between me and my development and my students' progress. We are addicted to each other and this relation brings us mutual benefits. This fresh mind, the

fresh perspective on art, innovativeness, the energy of young people is a kind of workshops for me, which teach me a lot. My students' failures are my defeats while their successes are my achievements. The last ones are really numerous. My graduate Maciej Piłat (Master's Degree, 1st specialty: Designing Footwear and Leather Accessories) received many awards. During The Diploma Fashion Show in 2016 he was rewarded by the Rector of the Strzemiński Academy of Fine Arts for the best diploma, by YKK company, by Aljeka company, by Self Collection company and the distinction from LPP company. He also took part in "Prime Time 2016" exhibition presenting the best diplomas in the Academy of Fine Arts in Łódź where he won the Gold Medal. In May 2017 he received the honorary distinction at "Design32" exhibition presenting the best Academy of Fine Arts diplomas in Poland. He participated in "Gala Amber Look" in 2017 where he showed his fashion collection "Non Stop" together with jewellery collection by Mariusz Gliwiński. In May 2017 he also took part in the largest design fair "Salone del Mobile Milano" in Milan, and in June 2017 he became the finalist of "OFF Fashion Kielce" competition.

Patryk Wojciechowski (Bachelor's Degree, 2nd specialty Designing Footwear and Leather Accessories) was the finalist of the second edition of TV program "Project Runway" and the winner of the Rector of the Academy of Fine Arts in Łódź reward for the best diploma collection in 2015. My next graduate, Adrian Krupa (Bachelor's Degree, 2nd specialty Designing Footwear and Leather Accessories) took the fifth place in "OFF Fashion Kielce" in 2017 and was awarded the Grand Prix in "23rd Competition for the Gold Button of Boruta" in Łęczycza in 2017. Małgorzata Juskowiak (Master's Degree 2nd specialty Designing Footwear and Leather Accessories) became the finalist of "Łódź The City of Talents" contest in 2016.

I have always been glad to participate in any initiatives aiming at promoting the Academy of Fine Arts in Łódź. Every year I take part in the open days. I organize workshops, conduct lectures, for example the lecture devoted to Luis Vuitton "The art in accessories". I prepare expositions presenting the artistic and designing output of the school and its educational offer. I also demonstrate the designs of the Footwear and Leather Accessories Design Studio students within the Department of Clothing exhibition in "Look" Gallery in the Academy. The results of my students' work are

also annually shown during International Fashion Fair “Fast Fashion” in Rzgów within the Department of Clothing stand and fashion show. In the years 2012 – 2014 we organized the exhibition during “Fashion Philosophy Fashion Week Poland” in Łódź. My students’ works were also exhibited during the industry conference “Sewing Plant” in Fashion Promotion Centre in Łódź in 2014, within “Łódź Design Festival” also in 2014 or in “Ładniej” gallery of the Complex of Clothing Design and Styling Schools in Sosnowiec in 2013. The works of my student were also presented during “The Night of Museums” in 2017 in Łódź.

In 2013 I performed the duties of the Chairwoman of the team responsible for organizing the Faculty of Textile and Fashion exhibition during the ceremony of Fashion Promotion Centre opening, and in 2015 I actively participated in creating “Look” gallery in the Academy of Fine Arts in Łódź. Every year I take part in various exhibitions promoting my school, both the educationalists’ and the students’ works (for instance in the Ministry of Culture and National Heritage in Warsaw, in the Museum of Ethnography and Art Crafts of the National Lviv Academy of Arts in Ukraine, during the Department of Clothing exhibition in Poznań, at International Fashion Fairs “Fast Fashion”, at exhibitions such as: “Artists from Konstantynów Łódzki in ASP Łódź” in “Ogród Sztuki” gallery in Konstantynów Łódzki or “Protection – function vs. aesthetics” in ASP Gallery in 68 Piotrkowska Street.

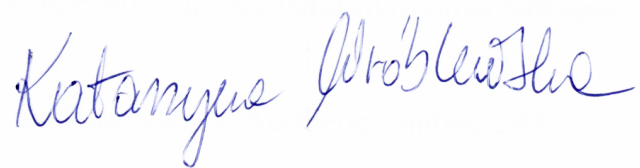
Currently, I am preparing my own exhibition “Art in accessories” as well as the Footwear and Leather Accessories Design Studio exhibition which are to be presented during “Łódź Young Fashion 2017”. I am also responsible for organizing the Diploma Fashion Show being a part of this important event for young designers from all over the world.

I willingly support all initiatives enabling young designers to become known in the fashion world. Three times, that is in 2012, 2013 and 2014 I was the exhibition participant and the competition jury member within the framework of the subsequent editions of the Radom Fashion Show. The event was a part of Radom Air Show. The contest was organized by “Łażnia” – Radom Club of Creative Circles and Gallery, and the Faculty of Materials Science, Technology and Design at the University of Technology and Humanities in Radom. Poznań Fashion Fairs were the event’s

partners, too and two magazines: “Shoe World” and “Fashion Forum” held the press patronage of the event. Moreover, in July 2017 I took part in the jury of 23rd edition of “The competition for the Gold Button of Boruta” within 23rd “Meetings with Fashion in the Medieval Castle” in Łęczyca. I was also a jury member of this contest in 2014.

Various kinds of my publications are also activities related to disseminating knowledge and art. I created the catalogues for my solo exhibitions such as “The Organic Limited”, “Synthesis of Structures and Illusions” or the exhibition presenting my post-doctoral accomplishment “Transposition”. In 2013, I regularly cooperated with the only monthly in Poland related to footwear business “Shoe World” for which I wrote articles on shoe trends. In 2016, I prepared the chapter entitled “The beauty of fine arts in accessories” which was published in the monograph “Beauty and ugliness – artistic and humanistic outline” edited by Sylwia Romecka-Dymek, Artur Gałkowski and Adrianna Grudzińska-Pham.

My artistic, design, scientific and research, organization and didactic activities were noted and awarded. Twice, that is in 2012 and 2013, I received the Rector Award of the Third Degree, in 2015 I got The Rector’s Extinction and in 2016 I was given the Team Award of the Rector of the Strzemiński Academy of Fine Arts in Łódź.

A handwritten signature in blue ink, reading "Katarzyna Wróblewska". The signature is written in a cursive, flowing style.

BIBLIOGRAPHY

Ingarden R., *Controversy over the existence of the world*. T.1, e. Gierulanka D., 3rd ed. with later amendments, PWN Warszawa, 1987 (author's own translation).

Jung C.G., *The Rebus or Lapis Philosophorum*, transl. Prokopiuk J., Polish Scientific Publishers PWN, 1989, (the author's own translation).

Frankl E.V. *Homo patiens*. PAX Publishing House, Warsaw, 1998, (the author's own translation).

Plato. *Symposium*. In: *Plato on Love*, edited by C.D.C. Reeve, Hackett Publishing Company, Indianapolis/Cambridge, 2006.

Polish Language Dictionary. Source: PWN <https://sjp.pwn.pl/szukaj/transpozycja.html>

Schiessler N., Hudson T., Thorpe E., *Breathing LIFE into greener businesses. Demonstrating innovative approaches to improving the environmental performance of European business*,. Luxemburg, 2008.

Source:

<http://ec.europa.eu/environment/life/publications/lifepublications/lifefocus/documents/greening.pdf>

Social and Environmental Report of the European leather industry prepared within the context of the SER III (Social Dialogue Project) implemented by the social partners of the European Tanning industry: COTANCE and industriALL-European Trade Union.

Source:

<http://www.cotance.com/socialreporting/SER/EuropeanSocialandEnvironmentalReport2012.pdf>

Szkołut T., *Henryk Elzenberg's theory of aesthetic values*, *Aesthetic Studies*, 1973, t. 10, (the author's own translation).

Szyborska W., *Could Have* 1972, translation: Baranczak S., Cavanagh Clare; 1996.

Szyborska W., *Love at First Sight*, 1993. Translation: Baranczak S., Cavanaugh C. In: *MAP: Collected and Last Poems by Wislawa Szymborska*. Houghton Mifflin Harcourt Publishing Company, Boston New York, 2015.

Szymczak M. (ed.), *Polish Language Dictionary*, Polish Scientific Publishers PWN, Warsaw, 1994.

Wiśniewski R., Tyburski W. (eds.) *Elzenberg – tradition and the present*. Scientific Publishers of Mikołaj Kopernik University, Toruń 2009, (the author's own translation).